

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Okresního soudu Plzeň - jih**, se sídlem Edvarda Beneše 1, Plzeň, proti kárně obviněné: **JUDr. D. R.**, předsedkyně senátu Okresního soudu Plzeň - jih, zastoupená JUDr. Jitkou Růžickovou, advokátkou se sídlem Kováků 1077/9, Praha 5, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 3. 1. 2018, při ústním jednání konaném dne 23. 5. 2018,

t a k t o :

JUDr. D. R., nar. X,
soudkyně Okresního soudu Plzeň - jih,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Okresního soudu Plzeň – jih ve věci obžalovaného V. K., nar. dne X, vedené u Okresního soudu Plzeň – jih pod sp. zn. 2 T 62/2017, rozhodla při vazebním zasedání konaném dne 8. 8. 2017 v rozporu s § 73b odst. 2 a 3 ve spojení s § 314a odst. 1 trestního řádu o ponechání obžalovaného ve vazbě a o zamítnutí jeho žádosti o propuštění z vazby jako samosoudkyně, přestože s ohledem na právní kvalifikaci skutku v obžalobě, podle které obžalovanému hrozil trest odnětí svobody na dvě léta až deset let, se jednalo o věc senátní, a proto musel být po zjištění těchto skutečností obžalovaný na příkaz předsedy senátu Krajského soudu v Plzni dne 30. 8. 2017 z vazby propuštěn, neboť nebylo ve lhůtě dle § 72 odst. 3 trestního řádu řádně rozhodnuto o tom, zda se obžalovaný ponechává ve vazbě,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,

a za to se jí ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců.

Odůvodnění:

I.

Obsah návrhu

Kárná navrhovatelka podala návrh na zahájení kárného řízení, přičemž kárné provinění spatřovala v tom, že kárně obviněná soudkyně JUDr. D. R. v přidělené věci sp. zn. 2 T 62/2017 rozhodla při vazebním zasedání dne 8. 8. 2017 o ponechání obžalovaného V. K., nar. X, ve vazbě jako samosoudkyně, ačkoliv se jednalo o věc, v níž měl rozhodovat senát. Tudíž dle kárné navrhovatelky rozhodla o ponechání obžalovaného ve vazbě v rozporu se zákonem, což vedlo dle § 71 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v relevantním znění (dále jen „trestní řád“), k propuštění obžalovaného z vazby stížnostním soudem dne 30. 8. 2017, jelikož nebylo z důvodu nesprávného složení soudu řádně rozhodnuto o ponechání obžalovaného ve vazbě v zákonné lhůtě do 10. 8. 2017.

Věc obžalovaného V. K. napadla Okresnímu soudu Plzeň – jih dne 11. 7. 2017, přičemž obžalovanému bylo kladeno za vinu spáchání trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v relevantním znění (dále jen „trestní zákoník“). Věc byla přidělena k vyřízení kárně obviněné soudkyni JUDr. D. R. jako věc vazební, přičemž dle § 72 odst. 3 trestního řádu byla povinna nejpozději do 30 dnů ode dne podání obžaloby rozhodnout o dalším trvání vazby obžalovaného. Poslední den lhůty tak dle kárné navrhovatelky uplynul dne 10. 8. 2017. Ve věci bylo sice dne 8. 8. 2017 od 10.45 hod. konáno vazební zasedání, jehož předmětem bylo rozhodování o ponechání obžalovaného ve výkonu vazby dle § 72 odst. 3 trestního řádu, ovšem dle kárné navrhovatelky z protokolu o vazebním zasedání vyplývá, že bylo konáno za přítomnosti samosoudkyně JUDr. D. R., státní zástupkyně JUDr. Vilmy Reiserové, obžalovaného a jeho obhájce Mgr. Martina Vovsíka a zapisovatelky P. H. Z referátu kanceláři ze dne 26. 7. 2017 pak kárná navrhovatelka dovozuje, že ačkoliv v něm kárně obviněná nařizovala i hlavní líčení ve věci samé, k němuž předvolala senát, k vazebnímu zasedání senát předvolán nebyl. Ve vazebním zasedání bylo usnesením JUDr. R. jako samosoudkyně rozhodnuto o ponechání obžalovaného ve vazbě a o zamítnutí jeho žádosti o propuštění z vazby za současného nepřijetí písemného slibu obviněného a nestanovení dohledu probačního úředníka. Obžalovaný podal ihned po vyhlášení usnesení proti němu stížnost.

O stížnosti obžalovaného bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. 8 To 343/2017, tak, že bylo napadené usnesení kárně obviněné doplněno v tom směru, že dle § 73a odst. 2 trestního řádu se nepřijímá peněžitá záruka

pokračování

nabídnutá bratrem obžalovaného ve výši 100 000 Kč, jinak zůstalo napadené rozhodnutí beze změny. V jeho odůvodnění však stížnostní soud upozornil na nesprávné obsazení okresního soudu při rozhodování o vazbě, které vedlo k tomu, že okresní soud nerozhodl zákonným způsobem o ponechání obžalovaného ve vazbě v zákonné třicetidenní lhůtě. Z tohoto důvodu vydal dne 30. 8. 2017 předseda stížnostního soudu v intencích § 71 odst. 1 trestního řádu příkaz k propuštění obžalovaného z vazby. Kárná navrhovatelka proto dovozuje, že obžalovaný byl nezákonně držen ve vazbě nejméně od 8. 8. 2017, 12.05 hod., kdy skončilo vazební zasedání konané kárně obviněnou, do 30. 8. 2017, 12.40 hod., kdy byl obžalovaný propuštěn na svobodu.

V uvedeném jednání spatřuje kárná navrhovatelka kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Dle kárné navrhovatelky spočívá závažnost kárného provinění JUDr. D. R. v porušení základního ústavně zaručeného práva na osobní svobodu a dále v tom, že v důsledku zaviněného jednání soudkyně ve formě nedbalosti byl obžalovaný V. K. nezákonně držen ve vazbě po nezanedbatelnou dobu nejméně 22 dnů. Rozhodování, včetně provádění souvisejících procesních úkonů, v zákonem stanovených přiměřených lhůtách je přitom považováno za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pochybení kárně obviněné je dle kárné navrhovatelky o to závažnější, že V. K. je jedním ze stěžejních dealerů drog v obvodu Okresního soudu Plzeň - jih.

S ohledem na výkonnost kárně obviněné a její předchozí pochybení, jichž se v minulosti dopustila mimo jiné při rozhodování o vazbě, nelze dle kárné navrhovatelky kárné provinění považovat za excés z jinak řádně vykonávané soudcovské funkce. Kárná navrhovatelka dále zdůraznila, že se jedná o dlouholetou trestní soudkyni s nemalými zkušenostmi, která absolvovala stáže u vyšších soudů a u Ministerstva spravedlnosti. Kárného provinění se však dopustila pouhé čtyři měsíce po svém předcházejícím odsouzení rozhodnutím kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13 Kss 1/2017 – 56, za jiné pochybení ve vazební věci, přičemž v předchozím kárném řízení proklamovala snahu do budoucna věnovat vyřizování vazebních věcí náležitou pozornost. Doba nezákonné vazby je přitom v porovnání s předchozím případem významně delší.

Kárná navrhovatelka také upozornila na to, že v důsledku dlouhodobé pracovní neschopnosti kárně obviněné v roce 2017 jí napadly pouze tři vazební věci. Po této pracovní neschopnosti nastoupila kárně obviněná do práce v dubnu 2017 a následně jí byl s ohledem na 64 neskončených věcí s účinností od 17. 7. 2017 snížen nápad věcí v agendě T na 50 % a s účinností od 24. 9. 2017 zcela zastaven, přičemž ponechány jí byly pouze věci Nt, tedy věci ochranného léčení a zahlazení odsouzení, což vedlo ke snížení neskončených věcí téměř na jednu polovinu, kárně obviněná se však nevyvarovala opakování chybného postupu ve vazebních věcech. Od 16. 11. 2017 byla kárně obviněná opět v pracovní neschopnosti. Horší kvalitu výkonu soudcovské funkce dle kárné navrhovatelky dokresluje také protokol o kontrole důstojnosti soudního jednání provedené dne 9. 10. 2017. Z důvodů dlouhodobě neuspokojivých výsledků na trestním úseku soudu a též z důvodu klesajícího nápadu trestních věcí byla kárně obviněná s účinností od 1. 1. 2018 přerazena, s výjimkou rozhodování věcí Nt, na opatrovnícký úsek k rozhodování ve

věcech svéprávnosti. Ohledně období před rokem 2017 odkázala kárná navrhovatelka na hodnocení důkazů v předcházejícím rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13. Kss 1/2017 – 56, avšak upozornila na skutečnost, že od srpna 2013, kromě trestního senátu po Mgr. D. P., který převzala, vyřizovala ještě i svou dosavadní civilní agendu s obchodní specializací, a proto nebyla oproti kárně obviněné nijak zvýhodněna. Tuto skutečnost dokládá přehledy stavu nevyřízených věcí na civilním úseku v senátu kárné navrhovatelky za období od května do srpna 2013.

Kárná navrhovatelka dále uvedla, že se o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, dozvěděla v rámci kontrolní činnosti předsedkyně soudu u věcí vrácených z Krajského soudu v Plzni, tedy dne 6. 9. 2017; návrh byl tedy dle jejího vyjádření podán včas.

K osobě kárně obviněné soudkyně kárná navrhovatelka upozornila na to, že kárně obviněné bylo v minulosti již třikrát vytýkáno chybné rozhodování o vazbě, což má dle názoru navrhovatelky svědčit o nedostatcích v odborné způsobilosti kárně obviněné. Konkrétně dne 4. 2. 2005 jí tehdejší předseda Krajského soudu v Plzni udělil výtku č. j. Spr 2346/2004 – 117 za to, že nerozhodla v zákonné lhůtě o prodloužení vazby obžalovaného a obžalovaný musel být z vazby propuštěn. Kárně stíhána pak jmenovaná soudkyně byla z důvodu nezákonného rozhodnutí ze dne 25. 1. 2005 o vzetí obviněného do vazby, když jej řádně nepoučila o jeho procesních právech a rozhodnutí učinila sama, ačkoliv se jednalo o senátní věc, za což jí bylo rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 2 DS 10/2005, uloženo kárné opatření ve formě důtky. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13 Kss 1/2017 – 56, pak kárně obviněná byla uznána vinnou ze spáchání kárného provinění spočívajícího v tom, že po vyhlášení usnesení o propuštění z vazby obžalovaného z vazby ihned nepropustila, ačkoliv k tomu byly dány zákonné podmínky. Kárně obviněné byly dále uděleny tři výtky za drobné poklesky v chování, a to dne 18. 8. 2003, 18. 11. 2008 a 9. 12. 2014.

Kárná navrhovatelka dále poukázala na to, že kárně obviněná ve svém vyjádření k věci doznala své pochybení a na svou obhajobu uvedla, že vazební zasedání nařizovala v časové tísní, neboť v době nápadu měla řádnou dovolenou od 4. 7. 2017 do 23. 7. 2017, musela zasedání nařídit do 10. 8. 2018 a s ohledem na tři jednacích dny v týdnu byl termín 8. 8. 2017 jediný možný. Skutečnost, že se jedná o senátní věc, jí byla zřejmá, což dokládá i skutečnost, že k hlavnímu líčení senát předvolala. Dle vyjádření kárně obviněné pak nejsou orgány státní správy oprávněny přezkoumávat věcnou správnost rozhodnutí soudců a upozornila rovněž na skutečnost, že napadené rozhodnutí nebylo zrušeno nadřízeným soudem. Tuto obranu kárně obviněné označila kárná navrhovatelka za účelovou, neboť po návratu z dovolené kárně obviněná měla časový prostor k nařízení jednání, což dokládá i souběžné nařízení hlavního líčení, přičemž dle kárné navrhovatelky je z referátu kárně obviněné zřejmé, že v době nařizování vazebního zasedání neměla v úmyslu rozhodovat o vazbě v obsazení senátu, naopak časová tíseň ji nijak neomezila v předvolání senátu k hlavnímu líčení. I kdyby k takovému pochybení došlo z omluvitelných důvodů, měla kárně obviněná možnost při přípravě věci a studiu spisu zjistit své pochybení a ještě minimálně den před konáním vazebního zasedání měla dostatečný časový prostor na předvolání přísedících telefonicky, k čemuž nedošlo. Své pochybení si neuvědomila ani při vyhotovení usnesení, jak vyplývá z jeho odůvodnění, kde je označena jako samosoudkyně.

pokračování

Pochybení kárně obviněné napravil až stížnostní soud a důvody, proč nebylo usnesení vydané kárně obviněnou zrušeno, vyplývají z odůvodnění usnesení nadřízeného soudu.

V podání ze dne 15. 1. 2018 se kárná navrhovatelka dále vyjádřila k výsledkům práce kárně obviněné. JUDr. D. R. byla v období předcházejícím roku 2018 po dobu několika let zařazena výlučně na trestním úseku a v tomto směru je nutné ji hodnotit jako zkušenou trestní soudkyni. Od 1. 1. 2017 jí byl přidělen nový asistent Mgr. R. C., pracující výhradně pro ni, dále měla JUDr. R. k dispozici vyšší soudní úředníci pro trestní senáty, svou vedoucí kanceláře, protokolující úředníci a pro věci Nt - ochranné léčení zapisovatelku. Kromě asistenta a zapisovatelky se dle kárné navrhovatelky jedná o zkušené zaměstnance Okresního soudu Plzeň - jih. S ohledem na počet trestních jednacíh síní měla JUDr. R. možnost využít jakýkoliv jednací den v rámci týdne. Zejména po svém návratu z dlouhodobé pracovní neschopnosti v dubnu 2017 kárně obviněná nařizovala věci i na tři soudní dny v týdnu, avšak dle názoru kárné navrhovatelky bez výraznějšího výsledku, zejména pokud jde o věci starší jednoho roku. V trestních věcech JUDr. R. dochází dle kárné navrhovatelky opakovaně k odročování hlavních líčení, ne vždy z objektivních důvodů, často je to za účelem doplnění dokazování, a to i opakovaně. Tento postup dle kárné navrhovatelky svědčí o nepřipravenosti věcí k jejich vyřízení v co nejkratším možném termínu.

Přístup JUDr. R. k nařizování nevyřízených věcí lze jistě odůvodnit, avšak vedl dle kárné navrhovatelky i k dalším problémům, kdy, kromě ústních stížností administrativy ohledně dodržování zákonných přestávek v práci a konce pracovní doby, se vyostřily vztahy i s Okresním státním zastupitelstvím Plzeň - jih a s eskortním oddělením Věznice Plzeň, jelikož nebyl brán zřetel na jejich pracovní dobu, jak dokládají jejich žádosti. Kárná navrhovatelka odkázala na statistiky celkového nápadu vedené Krajským soudem v Plzni s tím, že Okresní soud Plzeň - jih je druhým nejméně zatíženým soudem v agendě trestních věcí v rámci obvodu krajského soudu, a tudíž nelze zohlednit přetížení JUDr. R. Alarmující stav 60 nevyřízených věcí v senátu kárně obviněné soudkyně byl způsoben především její dlouhodobou pracovní neschopností. Dle kárné navrhovatelky je však nutné zohlednit její následný neefektivní postup při vyřizování věcí a nelze odhlédnout ani od nadstandardního personálního zázemí, jež měla k dispozici, sníženého nápadu v roce 2017 a následného zastavení nápadu věcí agendy T do jejího senátu na několik měsíců. Nelze říci, že by neměla dostatečné podmínky k práci, přesto dle kárné navrhovatelky její výkony neodpovídaly nastaveným podmínkám soudu.

S ohledem na uvedené skutečnosti kárná navrhovatelka navrhla, aby kárně obviněné bylo uloženo kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích ve formě snížení platu o 15 % na dobu deseti měsíců.

II.

Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná se ve svém vyjádření s odkazem na § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, v relevantním znění (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), odvolala na své stanovisko k pochybení, jež předala kárné navrhovatelce dne 2. 10. 2017. K věci dále uvedla, že doznává své pochybení, neboť

omezení svobody V. K. bylo nezákonné, velmi toho lituje a celá věc ji mrzí. K nezákonné vazbě došlo dle kárně obviněné v důsledku jejího zaviněného jednání, byť ve formě nedbalosti, neboť, obdobně jako příslušná dozorující státní zástupkyně při vazebním zasedání a zejména krajský soud, který rozhodoval o stížnosti obžalovaného ohledně prodloužení vazby, přehlédla, že u vazebního zasedání nebyl přítomen senát. K poznámce kárné navrhovatelky, že nejpozději den před konáním vazebního zasedání měla při přípravě věci objektivně zjistit své pochybení a měla tak dostatečný časový prostor k předvolání přísedících telefonicky, uvedla, že dne 7. 8. 2017 měla jednání v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech, kde projednávala věci ochranné léčby, následující den, tj. 8. 8. 2017, měla nařízena dvě hlavní líčení, dvě veřejná zasedání a vazební zasedání právě ve věci V. K.

V replice ke stanovisku předsedkyně soudu ze dne 15. 1. 2018 kárně obviněná dále poznamenala, že je třeba uvést některá vyjádření kárné navrhovatelky obsažená v daném stanovisku na pravou míru. Především kárně obviněná nesouhlasila s názorem předsedkyně soudu, že k odročování hlavních líčení ve věcech, jež projednává, dochází „*ne vždy z objektivních důvodů*“. K tomu odkázala na písemné odůvodnění neskončených věcí ke dni 9. 5. 2018, jež připojila ke svému vyjádření. Kategoricky pak odmítla, že by nerespektovala pracovní dobu a zákonné přestávky, neboť v tomto směru s ní nebyly konkrétní stížnosti projednány, pouze v jednom případě nařídila hlavní líčení na 14.00 hod., neboť měl být vyhlášen zprošťující rozsudek a vycházela z toho, že pracovní doba Okresního státního zastupitelství Plzeň – jih je stejná jako pracovní doba soudu, tj. do 15.00 hod. Žádost okresní státní zástupkyně byla vyřízena ze strany vedení soudu jejím rozesláním všem trestním soudcům, jak dokládá příloha k vyjádření kárně obviněné. Diskutabilní je dle kárně obviněné také otázka snížení nápadu ve věcech agendy T a jeho následné úplné zastavení, jež kárně obviněná spojuje s nástupem Mgr. Ing. S., která je soudkyní pro mládež a vyřizuje 100 % trestního nápadu bez agendy Nt - ochranné léčení, zahlázení odsouzení a zabránění věci. V tomto ohledu kárně obviněná odkázala na poskytnuté výpisy z rozvrhu práce na rok 2018 přiložené k vyjádření. Co se týče „*početného týmu zaměstnanců*“, považuje tuto formulaci také za diskutabilní. Na závěr kárně obviněná uvedla, že od 9. 5. 2018, s jedinou výjimkou, kdy čerpala dovolenou, každé pondělí soudí 4 až 6 věcí týkajících se ochranné léčby.

III.

Ústní jednání, dokazování

Ústní jednání v projednávané věci bylo nařízeno na 23. 5. 2018. Kárně obviněná se téhož dne před zahájením jednání z účasti na jednání telefonicky omluvila ze zdravotních důvodů. Zároveň kárně obviněná souhlasila, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti. Svým zastupováním před Nejvyšším správním soudem pověřila advokátku JUDr. Jitku Růžickovou, která se k jednání dostavila a doložila příslušnou plnou moc. Obhájkyňe soudu potvrdila, že JUDr. R. nežádá odročení věci. Kárný soud tedy v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. jednal v nepřítomnosti kárně obviněné.

Kárná navrhovatelka při přednesu kárného návrhu odkázala na jeho písemné odůvodnění a doplnila, že po jeho podání došlo ke skončení věci obžalovaného V.K. Rozsudkem ze dne

pokračování

18. 5. 2018 byl obžalovaný nepravomocně uznán vinným ze spáchání daného trestného činu a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody s dohledem.

Předseda kárného senátu v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl dále uvedené listinné důkazy, které strany předložily nebo které si kárný soud opatřil na jejich návrh či z vlastní iniciativy, a umožnil přítomné kárné navrhovatele a obhájkyň kárně obviněné, aby se k těmto důkazům vyjádřily.

Nejprve bylo provedeno dokazování následujícími listinami dokumentujícími vytýkaný skutek:

1) Trestní spis Okresního soudu Plzeň - jih sp. zn. 2 T 62/2017 (kopie), z jehož obsahu vyplývá, že dne 22. 2. 2017 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, zahájila úkony trestního řízení pro podezření, že V. K. spáchal trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku tím, že v období nejpozději od 1. 1. 2017 distribuoval metamfetamin (pervitin) v dosud nezjištěném množství dosud neustanoveným osobám na území soudního okresu Plzeň - jih. Dne 19. 4. 2017 byl V. K. zadržen jako osoba podezřelá. Z dostupných evidencí bylo zjištěno, že zadržený několikrát řídil pod vlivem omamné látky, přičemž zákaz řízení vydaný z těchto důvodů stále trvá, a rozsudkem Okresního soudu Plzeň – jih ze dne 19. 10. 2015, sp. zn. 2 T 144/2015, byl odsouzen za přechovávání pervitinu k podmíněnému trestu odnětí svobody na 8 měsíců se zkušební dobou 20 měsíců a trestním příkazem Okresního soudu Plzeň - jih sp. zn. 1 T 66/2016, který nabyl právní moci dne 6. 8. 2016, byl odsouzen pro trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy k trestu 300 hodin obecně prospěšných prací a k trestu propadnutí věci.

Ve spise se dále nachází usnesení policejného orgánu ze dne 20. 4. 2017, č. j. KRPP-29285-55/TČ-2017-031171-J, kterým bylo zahájeno trestní stíhání V. K. pro pokračující zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Toto usnesení bylo dále doplněno usnesením ze dne 14. 6. 2017, č. j. KRPP-29285-136/TČ-2017-031171-J, neboť vyšlo najevo, že obviněný distribuoval pervitin i dalším osobám. Dne 20. 4. 2017 podalo Okresní státní zastupitelství Plzeň – jih návrh na vzetí obviněného do vazby, následujícího dne proběhlo vazební zasedání a usnesením samosoudkyně Okresního soudu Plzeň – jih JUDr. V. M. ze dne 21. 4. 2017, č. j. 13 Nt 109/2017 – 13, byl obviněný vzat do vazby z důvodů dle § 67 písm. b) a c) trestního řádu. Stížnost obviněného proti tomuto usnesení byla usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 5. 2017, č. j. 50 To 189/2017 – 25, zamítnuta.

Obžaloba pro spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byla podána dne 11. 7. 2017. Stejněho dne byla Okresnímu soudu Plzeň – jih postoupena žádost obviněného o propuštění z vazby ze dne 3. 7. 2017, spolu s návrhem na písemnou záruku bratra obviněného, M. K. a na peněžitou záruku ve výši 100 000 Kč.

Ve spise se následně nachází úřední záznam Mgr. Kubouškové, v němž uvádí, že s ohledem na čerpání řádné dovolené kárně obviněnou a na skutečnost, že toho dne, 18. 7. 2018, končí zákonná doba koluzní vazby, vyřídila tuto věc Mgr. Kuboušková jako zástup dle

rozvrhu práce tak, že vydala pokyn kanceláři, aby relevantním osobám zaslala vyrozumění, že uplyne maximální možná zákonná tříměsíční doba koluzní vazby ve smyslu § 72a odst. 3 trestního řádu a odpadá tím vazební důvod dle § 67 písm. b) trestního řádu. Do rozhodnutí soudu o dalším trvání vazby dle § 72 odst. 3 trestního řádu však obviněný nadále zůstává ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) trestního řádu. Následuje úřední záznam o čerpání řádné dovolené kárně obviněnou ve dnech 4. 7. až 24. 7. 2017.

Následuje referát kárně obviněné, jejíž soudní kancelář převzala dne 24. 7. 2017 a v němž kárně obviněná nařídila vazební zasedání a hlavní líčení. Vazební zasedání nařídila na 8. 8. 2017, 10.45 hod. Kancelář měla dle pokynu předvolat k jednání státního zástupce, obhájce a obviněného, kterému měla být zajištěna eskorta. Za účelem tohoto jednání měla kancelář vyhotovit výpis z rejstříku trestů a zažádat o hodnocení obviněného ze strany vedení vazební věznice, v níž se nachází. Obhájci měl být zaslán přípis upozorňující jej na skutečnost, že s ohledem na přípis Mgr. Kubouškové nebude projednávána koluzní vazba.

Hlavní líčení nařídila kárně obviněná na 21. 9. 2017, 10.15 hod., a prostřednictvím kanceláře předvolala obhájce obžalovaného, státního zástupce a obžalovaného, jenž měl být za tímto účelem eskortován. Na opačné straně listu se pak nachází pokyn kanceláři k předvolání senátu – jednoho muže a jedné ženy - a dále svědků, dále pokyn k vyžádání hodnocení ze strany vazební věznice, vyhotovení výpisu z rejstříku trestů obviněného a výpisů z evidence přestupků a rejstříku trestů u dalších osob a připojení dalších trestních spisů.

Dle protokolu o vazebním zasedání ze dne 8. 8. 2017 bylo vazební zasedání vedeno za přítomnosti samosoudkyně JUDr. D. R., zapisovatelky P. H., státní zástupkyně JUDr. Vilmy Reiserové, JUDr. Ludvíka Rösche – substituta obhájce Mgr. Martina Vovsika – a předvedeného obžalovaného V. K. Kárně obviněná je v protokolu označována jako samosoudkyně a z protokolu také nevyplývá, že by byli přítomni členové senátu. Po konstatování obsahu relevantních listin, výslechu obžalovaného a jeho bratra bylo vyhlášeno usnesení, že se obviněný ponechává ve vazbě z důvodů dle § 67 písm. c) trestního řádu a žádost obžalovaného o propuštění z vazby se zamítá s tím, že se nepřijímá jeho písemný slib daný ve smyslu § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu a nestanoví se dohled probačního úředníka dle § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu. Vazební zasedání bylo skončeno v 12.05 hod. V odůvodnění tohoto usnesení ze dne 8. 8. 2017, č. j. 2 T 62/2017 – 299, soud poukazuje na to, že obžalovaný pokračuje v trestné činnosti, ačkoliv již za ni byl dvakrát odsouzen. S přihlédnutím k tomu, že obžalovaný žil v rodinném kruhu a tyto osoby na něj neměly dostatečný pozitivní vliv, aby se vyvaroval trestné činnosti, nemůže písemný slib obžalovaného nahradit předstižnou vazbu, byť ve spojení s dohledem probačního úředníka. Nelze předpokládat, že by občasné schůzky obžalovaného s probačním úředníkem mohly zaručit, že se dalšího drogového deliktu nedopustí.

Proti tomuto usnesení podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce dne 14. 8. 2017 stížnost, v níž namítal především to, že soud nerozhodl o písemné záruce ani o peněžitě záruce, které nabízel bratr obžalovaného. Tato stížnost byla postoupena Krajskému soudu v Plzni, jenž rozhodl v senátu v neveřejném zasedání usnesením ze dne 29. 8. 2017, č. j. 8 To 343/2017 – 320, o tom, že dle § 149 odst. 4 trestního řádu se doplňuje usnesení Okresního soudu Plzeň – jih ze dne 8. 8. 2017, č. j. 2 T 62/2017 – 299, tak, že podle § 73a

pokračování

odst. 2 písm. b) trestního řádu se nepřijímá peněžitá záruka ve výši 100 000 Kč nabídnutá bratrem obžalovaného M. K. V odůvodnění svého usnesení se krajský soud ztotožnil s kárně obviněnou, že záruka bratra obžalovaného dle § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu nesplňovala veškeré formální a obsahové náležitosti, a proto okresní soud nepochybil, když o ní nerozhodoval. Naopak, krajský soud se ztotožnil s obhajobou v tom směru, že v napadeném rozhodnutí absentuje výrok o nabídce peněžitě záruky dle § 73a odst. 2 písm. b) trestního řádu. Jinak ovšem krajský soud souhlasil se závěry kárně obviněné ohledně trvajících důvodů předstížné vazby a ohledně toho, že za daných okolností vazbu nelze nahradit nabízenými opatřeními. Z uvedených důvodů stížní soud napadené usnesení nezrušil, ale pouze doplnil tak, že se peněžitá záruka v nabízené výši 100 000 Kč nepřijímá.

V závěru odůvodnění usnesení Krajského soudu v Plzni se nachází kurzívou psaný text tohoto znění: „Poznámka soudu: Přestože odůvodnění rozhodnutí soudu druhé instance má vycházet z argumentů a skutečností známých v době rozhodování stížnostnímu soudu, nutno poukázat na to, že v této projednávané věci pochybením ze strany předsedy senátu a současně zpravodaje došlo k tomu, že stížnostní soud nezohlednil nezákonnost procesního postupu předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí. S ohledem na použitou právní kvalifikaci je obžalovaný ohrožen trestem v sazbě od dvou do deseti let odnětí svobody. Jde tedy o věc senátní. Okresní soud chybně po podání obžaloby ve vazebním zasedání 8. srpna 2017 nerozhodl v senátu, přítomnost přisedících nebyla zajištěna a z protokolu o vazebním zasedání vyplývá, že žádní přisedící nebyli přítomni a předsedkyně senátu ve skutečnosti vystupovala jako samosoudkyně. O ponechání ve vazbě nerozhodl soud ve správném složení, tudíž v zákonné 30denní lhůtě nebylo zákonným způsobem rozhodnuto o ponechání ve vazbě příslušným senátem okresního soudu. Proto dne 30. srpna 2017 předseda stížnostního soudu v intencích § 71 odst. 1 trestního řádu - přes vázanost rozhodnutím tohoto soudu z předchozího dne - dal příkaz k propuštění obžalovaného z vazby s tím, že nebylo řádně rozhodnuto o ponechání ve vazbě v zákonné lhůtě, která skončila 10. 8. 2017. Učinil tak ve smyslu § 71 odst. 1 trestního řádu, neboť - přestože již bylo vydáno toto rozhodnutí, spis se fakticky nacházel u zdejšího soudu a ten postupoval ve smyslu § 71 odst. 1 trestního řádu tak, aby se obžalovaný v souladu se zákonností a principem spravedlnosti dostal co nejdříve na svobodu.“

Na základě příkazu k propuštění obviněného z vazby ze dne 30. 8. 2017, č. j. 8 To 343/2017 – 329, byl dle hlášení Vězeňské služby České republiky obžalovaný propuštěn na svobodu téhož dne ve 12.40 hod. Příkaz k propuštění předseda senátu krajského soudu odůvodnil tím, že při přezkumu věci sice krajský soud zamítl stížnost proti usnesení okresního soudu o ponechání obžalovaného ve vazbě, ovšem dne 30. 8. 2017, kdy byl příkaz vydán, předseda soudu zjistil, že „přeblédl skutečnost, že o ponechání ve vazbě rozhodla samosoudkyně po podání obžaloby ve věci, v níž musí rozhodovat senát. Proto nebylo v zákonné lhůtě pro ponechání ve vazbě rozhodnuto soudem ve správném složení. Na to nutno pohlížet tak, že vydání rozhodnutí předcházel nezákonný postup. Z toho důvodu ve smyslu § 71 odst. 1 trestního řádu zdejší soud dává příkaz k propuštění obžalovaného z vazby na svobodu“.

Na č. l. 348 se ve spise nachází záznam o spisové prověrce ze dne 19. 9. 2017, dle kterého byl kárné návrhové s ohledem na kontrolní činnost předsedkyně soudu u věcí vrácených z krajského soudu předložen stejnopis rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. 8 To 343/2017. Kontrolou předloženého spisu bylo zjištěno, že dne 30. 8. 2017 byl obžalovaný V. K. na základě příkazu Krajského soudu v Plzni z vazby propuštěn, neboť o ponechání ve vazbě rozhodla samosoudkyně po podání obžaloby ve

věci, v níž musí rozhodovat senát. O ponechání obžalovaného ve vazbě bylo rozhodnuto soudem v nesprávném složení, tj. vydání rozhodnutí předcházelo nezákonný postup. Věc byla řešena předsedkyní soudu pod sp. zn. 18 Spr 1099/2017.

Po vrácení spisu kárně obviněná dále pokračovala v úkonech a připravovala hlavní líčení. Dle protokolů o hlavním líčení ze dne 21. 9. 2017 a ze dne 16. 10. 2017 bylo hlavní líčení konáno v obou případech za přítomnosti přísedících Y. T. a V. H.

Kárná navrhovatelka předložila soudu také vazební spis sp. zn. 13 Nt 109/2017 týkající se již zmiňovaného vzetí obviněného do vazby ještě v průběhu přípravného řízení, nicméně všechny pro posouzení věci podstatné okolnosti byly patrné z předloženého spisu sp. zn. 2 T 62/2017, proto nebylo dokazování spisem sp. zn. 13 Nt 109/2017 prováděno.

2) Správní spis Okresního soudu Plzeň - jih sp. zn. 18 Spr 1099/2017, obsahující mj. žádost předsedkyně soudu ze dne 21. 9. 2017 o vyjádření JUDr. R. k nyní vytýkanému pochybení, v němž předsedkyně soudu upozorňuje, že s ohledem na závažnost tohoto pochybení přichází opět do úvahy podání kárného návrhu.

Spis obsahuje i příslušné vyjádření JUDr. R. ze dne 2. 10. 2017 k uvedené žádosti předsedkyně soudu, předseda kárného senátu ovšem v dané souvislosti při jednání kárného soudu upozornil na právní názor Ústavního soudu vyjádřený v nález ze dne 8. 11. 2016, sp. zn. II. ÚS 2490/15, jímž je Nejvyšší správní soud i v nyní posuzované věci vázán, o nepřipustnosti důkazů spočívajících ve vyjádřeních soudce k předmětu budoucího kárného obvinění učiněných na výzvu kárného navrhovatele před zahájením kárného řízení. Nicméně předseda kárného senátu konstatoval, že v dané věci je situace poněkud odlišná, neboť kárně obviněná se naopak na své vyjádření z doby před podáním kárného návrhu ve svých písemných podáních odvolává a stojí si za ním. K dotazu předsedy soudu obhájkyne kárně obviněné skutečně souhlasila s provedením vyjádření k důkazu.

Ve vyjádření ze dne 2. 10. 2017 JUDr. R. připustila, že došlo k jejímu pochybení. To vzniklo tím, že nařizovala vazební zasedání v časové tísní po nástupu z řádné dovolené, kterou čerpala od 4. 7. 2017 do 23. 7. 2017, kdy se jednalo o nevyčerpanou dovolenou za rok 2016 z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti od 11. 10. 2016 do 2. 4. 2017, neboť jí bylo správou soudu nařízeno tuto dovolenou vyčerpat do konce července 2017. Vzhledem ke skutečnosti, že obžaloba napadla kárně obviněné v její nepřítomnosti, uvádí, že vazební zasedání nařídila na nejbližší volný termín, tedy na 8. 8. 2017, když již měla dopředu nařízena hlavní líčení a veřejná zasedání a dokonce ve 32. a 33. týdnu měla 3 jednací dny. Vazební zasedání dle svého vyjádření kárně obviněná nařizovala narychlo s vědomím toho, že s ohledem na § 72 odst. 3 trestního řádu se musí konat do 10. 8. 2017. Byla si vědoma povahy věci jako senátní, neboť dne 24. 7. 2017, tedy v den nařízení vazebního zasedání, zároveň nařídila i hlavní líčení a k němu senát svolala, k vazebnímu zasedání jej však svolat zapomněla. Pokud by nečerpala dovolenou, JUDr. R. uvedla, že by nařídila vazební zasedání dříve i z toho důvodu, že obžalovaný byl vzat do vazby i z důvodu § 67 písm. b) trestního řádu a ve vazebním zasedání by zřejmě došlo ke zrušení koluzního důvodu vazby. Ačkoliv kárně obviněná přiznala, že pochybila, poukázala na skutečnost, že orgány státní správy soudnictví nejsou oprávněny přezkoumávat věcnou správnost rozhodnutí soudců a její usnesení o ponechání obžalovaného ve vazbě nebylo

pokračování

zrušeno nadřízeným soudem. S ohledem na uvedené JUDr. R. požádala o shovívavost a zohlednění těchto skutečností při dalším postupu předsedkyně soudu.

Kárný senát se dále zabýval listinnými důkazy, které se již netýkaly přímo skutku, jenž je předmětem kárného návrhu, ale širších souvislostí, a to zejména hodnocení výkonnosti, případně kvality rozhodování a další činnosti kárně obviněné, včetně jejího pracovního vytížení, pracovních podmínek atp. V souvislosti s tím si kárný soud vyžádal v první řadě rozvrh práce Okresního soudu Plzeň - jih:

3) Rozvrh práce Okresního soudu Plzeň - jih pro rok 2016, sp. zn. 18 Spr 126/2016, z něhož vyplývá, že v uvedeném roce byly kárně obviněné přidělovány věci provinění mladistvých (Tm) a věci dětí mladších 15 let (Rod), dále věci rejstříku T a Nt - ochranné léčení, zabránění věci a zahlazení odsouzení, věci finanční a bankovní kriminality, specializované agendy týkající se korupce a organizované kriminality, věci cizinců (včetně rejstříku Td – cizina), trestné činy vojenské, zkrácené trestní řízení, dále také věci rejstříků 5 Nc, 13 Nc a 13 Nt dle rozpisu služeb a činnosti příkazce v rozsahu stanoveném zákonem č. 320/2001 Sb.

Dalším soudcem na trestním úseku byla Mgr. S. K., která zpočátku v plném rozsahu vyřizovala věci rejstříku T a Nt - ochranné léčení, zabránění věci a zahlazení odsouzení, včetně věci cizinců (včetně rejstříku Td – cizina), věci dopravní kriminality, finanční a bankovní kriminality, trestné činy vojenské, specializované agendy týkající se korupce a organizované kriminality, zkrácené trestní řízení, dále také věci rejstříků 5 Nc, 13 Nc a 13 Nt dle rozpisu služeb a činnosti příkazce v rozsahu stanoveném zákonem č. 320/2001 Sb. Současně Mgr. K. vykonávala funkci místopředsedkyně soudu dohlížející nad trestním úsekem. Od 1. 4. 2016 byla pověřena výkonem státní správy okresního soudu, čímž de facto převzala funkci předsedkyně, a v souvislosti s tím jí byl nápad v agendě T snížen na polovinu.

JUDr. R. měla v uvedeném roce k dispozici vedle vedoucí kanceláře také asistenta soudce a vyšší soudní úředníci, které sdílela se senátem 1 T Mgr. K., a dále protokolující úředníci. Na trestním úseku došlo k několika personálním změnám, s účinností od 14. 11. 2016 došlo k zastavení nápadu do senátu kárně obviněné (zřejmě z důvodu její dlouhodobé pracovní neschopnosti) a byl doplněn nový senát 20 T (předseda senátu JUDr. J. M.), jenž přebíral nápad trestních věcí přidělovaných do té doby do senátu JUDr. R.

4) Rozvrh práce Okresního soudu Plzeň - jih pro rok 2017, sp. zn. 18 Spr 1499/2016, podle něhož byl k 1. 1. 2017 stále zastaven nápad do senátu 2 T JUDr. D. R., plný nápad přebíral senát 20 T JUDr. J. M. Senát 1 T Mgr. S. K. měl snížený nápad v rejstříku T na 50 %, věci rejstříku Nt mu napadaly v plném rozsahu a Mgr. K. nadále vykonávala funkci místopředsedkyně soudu pověřené jeho vedením, od 1. 4. 2017 pak vykonávala funkci předsedkyně soudu. Co se týče personálního zázemí, oddělení 2 T sdílelo asistenta, vedoucí kanceláře a protokolující úředníci se senátem 20 T a vyšší soudní úředníci se všemi senáty.

S účinností od 3. 4. 2017 došlo k obnovení nápadu do senátu 2 T; JUDr. R. rozhodovala v podstatě stejnou agendu jako v předešlém roce. Do senátu 20 T byl nápad k témuž datu zastaven.

S účinností od 17. 7. 2017 došlo ke vzniku nového soudního oddělení 16 T předsedkyně senátu Mgr. Ing. M. S., do něhož měly napadat věci agendy T ve výši 100 %, dále věci cizinců (včetně rejstříku Td – cizina), věci dopravní kriminality, finanční a bankovní kriminality, trestné činy vojenské, specializované agendy týkající se korupce a organizované kriminality, zkrácená trestní řízení, dále také věci rejstříků 5 Nc, 13 Nc, 13 Nt, 15 Nt a 14 Ntm dle rozpisu služeb a činnost příkazce v rozsahu stanoveném zákonem č. 320/2001 Sb.

Do senátu 1 T Mgr. K. byl snížen nápad věcí T na 25 % a nápad věcí rejstříku Nt byl s účinností od 17. 7. 2017 zastaven, stejně jako nápad věcí dopravní kriminality. JUDr. R. byl s účinností od 17. 7. 2017 snížen nápad věcí rejstříku T na 50 % a v rejstříku 14 Nt měla rozhodovat pouze věci týkající se ustanovení obhájce. S účinností od 24. 9. 2017 byl nápad věcí rejstříku T do senátu kárně obviněné zastaven zcela, vyjma specializace dle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Mgr. K. byl nápad věcí rejstříku T do senátu 1 T zvýšen na 30 %.

5) Výpis z rozvrhu práce Okresního soudu Plzeň - jih pro rok 2018, který předložila kárně obviněná a z něhož vyplývá, že od 1. 1. 2018 kárně obviněná řeší v agendě Rod a Tm pouze věci napadlé do 31. 12. 2017, v agendě T pouze věci napadlé do 24. 9. 2017, v rejstříku Nt – ochranné léčení, zabránění věci a zahlazení odsouzení má 100 % nápad a věci rejstříků 5 Nc a 13 Nc, 13 Nt, 15 Nt a 14 Ntm jí napadají dle rozpisu služeb. Ve věcech agendy P a Nc je kárně obviněná specializována na věci svéprávnosti a věci podpůrných opatření rozhodované dle § 2 písm. a) zákona č. 292/2013 Sb. a dále řeší vedle již zmiňovaných věcí rejstříku 5 Nc a 13 Nc, 13 Nt, 15 Nt a 14 Ntm (dle rozpisu služeb) též věci rozhodované dle § 3033 o. z. ve spojení s § 34 zákona č. 292/2013 Sb. (rozhodování o osobách zbavených způsobilosti nebo omezených ve způsobilosti k právním úkonům před účinností nového občanského zákoníku).

Mgr. Ing. M. S. řeší 100 % nápad věcí T, Tm a Rod, agendu rejstříků 5 Nc a 13 Nc, 13 Nt, 15 Nt a 14 Ntm (pouze ustanovení obhájce) vykonává dle rozpisu služeb.

Kárná navrhovatelka dále předložila následující listinné důkazy:

6) Přehled vazebních věcí a věcí ochranného léčení, podle něhož za období od 1. 1. 2017 do 30. 11. 2017 napadlo na Okresní soud Plzeň – jih 14 vazebních věcí, jež se týkaly 16 osob. Z toho 3 věci napadly JUDr. M., 7 věcí Mgr. K., 3 věci JUDr. R. a 1 věc byla přidělena Mgr. Ing. S.

Dle přehledu věcí ochranného léčení za období od 1. 4. 2017 do 30. 11. 2017 napadlo celkem 79 věcí a 104 jich bylo vyřízeno. Mgr. K. napadlo 19 věcí (pouze do zastavení nápadu věcí ochranného léčení dne 17. 7. 2017), JUDr. R. 60 věcí. Mgr. K. vyřídila za toto období 63 věcí ochranného léčení, JUDr. R. 41 (za listopad z důvodu pracovní neschopnosti nevyřídila žádnou věc).

7) Záznamy agendy Nt za rok 2016 a 2017, které ukazují, že za rok 2016 napadlo Mgr. K. celkem 75 věcí v rejstříku Nt (s výjimkou věcí ochranného léčení a zahlazení odsouzení), přičemž vyřídila 74 věcí (do konce října 58 věcí). JUDr. R. napadlo v tomto období celkem 74 věcí, přičemž do konce října 2016 vyřídila 50 věcí a následně byla v pracovní neschopnosti.

pokračování

Za rok 2017 napadlo Mgr. K. celkem 56 věcí (opět pouze do července 2017), přičemž celkem vyřídila 78 věcí. JUDr. R. napadlo celkem 79 věcí, přičemž vyřídila 40 věcí do října 2017, za listopad a prosinec žádnou věc z důvodu pracovní neschopnosti nevyřídila.

8) Interní měsíční výkazy výkonnosti senátů agendy T za roky 2016 a 2017, které obsahují podrobné měsíční přehledy výkonnosti jednotlivých předsedů senátů v agendě T, a to za jednotlivé měsíce roku 2016 a 2017. Tyto výkazy sledují počty převzatých, obživlých, napadlých, vyřízených a nevyřízených věcí, přičemž nevyřízené věci jsou dále tříděny podle stáří.

S ohledem na pracovní neschopnost JUDr. R. pro účely projednávané věci postačí ocitovat stav senátů 1 T a 2 T v měsíci září 2016, v období od dubna do července 2017 a v období od srpna do října 2017 také stav senátu 16 T, neboť od 16. 11. 2017 se dle kárného návrhu kárně obviněná nacházela opět v pracovní neschopnosti. Výkonnost v daných obdobích lze popsat následovně:

V září 2016 **Mgr. K.** převzala v agendě T z předchozího měsíce 14 nevyřízených věcí a 12 nových napadlo (tj. celkem 23 věcí), 11 z nich vyřídila a 12 zůstalo nevyřízených. Z nich byly 2 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku a 1 věc starší než 2 roky. **JUDr. R.** v témže období převzala v agendě T z předchozího měsíce 41 nevyřízených věcí, 6 věcí obživlo, 17 nových napadlo (tj. celkem 64 věcí), 16 z nich vyřídila a 48 zůstalo nevyřízených. Z nich bylo 6 věcí starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 6 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 2 věci starší než 2 roky. Od 11. 10. 2016 pak byla JUDr. R. v pracovní neschopnosti.

V období od dubna do června 2017 **Mgr. K.** převzala v agendě T z předchozího měsíce v dubnu 17, v květnu 17 a v červnu 11 nevyřízených věcí, v dubnu 1 věc obživla, v květnu také 1, v červnu neobživla žádná, nových věcí napadlo v dubnu 13, v květnu 9 a v červnu 7 (tj. celkem se jednalo o 31 věcí k vyřízení v dubnu, v květnu o 27 a v červnu o 19 věcí), z nich vyřídila v dubnu 14, v květnu 15 a v červnu 8, nevyřízených zůstalo v dubnu 17, v květnu 12 a v červnu 17 věcí. Z nich byly v dubnu 3 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 1 věc v rozmezí 1 až 2 let a žádná věc starší než 2 roky, v květnu 1 věc starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 2 věci v rozmezí 1 až 2 let a žádná věc starší než 2 roky a v červnu se jednalo o 1 věc starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 1 věc v rozmezí 1 až 2 let a žádnou věc starší než 2 roky. V květnu Mgr. K. vyřídila 1 vazbu.

JUDr. R. v témže období po návratu z pracovní neschopnosti dne 2. 4. 2017 převzala v agendě T v dubnu 73, v květnu 64 a v červnu 59 nevyřízených věcí, v dubnu 5 věcí obživlo, v květnu obživly 4 a v červnu 3, nových věcí napadlo v dubnu 27, v květnu 18 a v červnu 14 (tj. celkem se jednalo o 105 věcí k vyřízení v dubnu, v květnu o 86 věcí a v červnu o 76 věcí), z nich vyřídila v dubnu 41 věcí, v květnu 27 a v červnu 23, nevyřízených věcí zůstalo v dubnu 64, v květnu 59 a v červnu 53. Z nich bylo v dubnu 32 věci starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 12 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 4 věci starší než 2 roky, v květnu 25 věcí starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 12 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 4 věci starší než 2 roky a v červnu se jednalo o 19 věcí starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 13 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 2 věci starší než 2 roky. V červnu JUDr. R. vyřídila 2 vazby.

V období od srpna do října 2017 **Mgr. K.** převzala v agendě T z předchozího měsíce v srpnu 13, v září 9 a v říjnu 6 nevyřízených věcí, v srpnu neobživila žádná věc, v září 1, v říjnu žádná věc, nové věci napadly v srpnu 3, v září 1 a v říjnu 4 (tj. celkem se jednalo o 16 věcí k vyřízení v srpnu, v září o 11 a v říjnu o 10 věcí), z nich vyřídila v srpnu 7, v září 5 a v říjnu 4, nevyřízených zůstalo v srpnu 9, v září 6 a v říjnu 6. Z nich byla v srpnu 1 věc starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 1 věc v rozmezí 1 až 2 let a žádná věc starší než 2 roky, v září 2 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 1 věc v rozmezí 1 až 2 let a žádná věc starší než 2 roky a v říjnu se jednalo o 1 věc starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 2 věci v rozmezí 1 až 2 let a žádnou věc starší než 2 roky. V září a říjnu **Mgr. K.** vyřídila v každém měsíci 1 vazbu.

JUDr. R. v témže období převzala v agendě T z předchozího měsíce v srpnu 53 věci, v září 52 a v říjnu 40 nevyřízených věcí, v srpnu obživila 1 věc, v září a říjnu neobživila žádná, nových věcí napadlo v srpnu 7, v září 4 a v říjnu 0 z důvodu zastavení nápadu od 24. 9. 2017 (tj. celkem se jednalo o 61 věcí k vyřízení v srpnu, v září o 56 a v říjnu o 40 věcí), z nich vyřídila v srpnu 9, v září 16 a v říjnu 10, nevyřízených zůstalo v srpnu 52, v září 40 a v říjnu 30. Z nich bylo v srpnu 9 věcí starších 6 měsíců a mladších 1 roku, 15 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 4 věci starší než 2 roky, v září 3 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 16 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 3 věci starší než 2 roky a v říjnu se jednalo o 3 věci starší 6 měsíců a mladší 1 roku, 16 věcí v rozmezí 1 až 2 let a 3 věci starší než 2 roky. V srpnu a září **JUDr. R.** vyřídila v každém měsíci 1 vazbu.

Mgr. Ing. S. v témže období převzala v agendě T z předchozího měsíce v srpnu 3 věci, v září 5 a v říjnu 13 nevyřízených věcí, v srpnu obživila 2 věci, v září jich obživilo 7 a v říjnu neobživila žádná, nových věcí napadlo v srpnu 16, v září 12 a v říjnu 13 (tj. celkem se jednalo o 21 věcí k vyřízení v srpnu, v září o 24 a v říjnu o 26 věcí), z nich vyřídila v srpnu 16, v září 11 a v říjnu 17 věcí, nevyřízených zůstalo v srpnu 5, v září 13 a v říjnu 9. Vzhledem k době nástupu soudkyně nebylo možné hodnotit stáří nevyřízených věcí.

9) Výkaz o pohybu trestní agendy – rejstříky Tm a Rod za roky 2016 a 2017, podle něhož **JUDr. R.** vyřídila za rok 2016 dvě věci v rejstříku Rod týkající se dvou osob z celkových čtyř věcí týkajících se čtyř osob, takže dvě věci byly převedeny do roku 2017, v němž **JUDr. R.** vyřídila jednu věc Rod a **JUDr. M.** vyřídil tyto věci dvě. V roce 2017 došlo k nápadu celkem čtyř věcí Rod, nevyřízeny zůstaly tři.

V agendě Tm v roce 2016 vyřídila **JUDr. R.** tři věci týkající se čtyř osob z celkových čtyř věcí. V roce 2017 došlo k vyřízení jedné věci převedené z předchozího roku týkající se jedné osoby. V srpnu a prosinci došlo k nápadu dalších dvou věcí týkajících se dvou osob, které nebyly do konce roku vyřízeny.

Kárně obviněná ke své výkonnosti předložila:

10) Interní měsíční výkaz výkonnosti senátů agendy T za duben 2018, z jehož obsahu vyplývá, že v dubnu 2018 **Mgr. K.** převzala 13 věcí z předchozího období, napadlo jí 9 věcí, obživila 1 (celkem tedy měla k vyřízení 23 věcí), z toho vyřídila 9 a 14 věcí zůstalo nevyřízených, ani jedna z nich však nebyla starší 6 měsíců a více.

JUDr. R. převzala 24 věci, nenapadla jí žádná, ani žádná neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 24 věcí), vyřídila 4 věci, nevyřízených zůstalo 20, z čehož byly 4 věci starší 6 měsíců, 8 věcí starších 1 roku a 8 věcí starších 2 let, ale mladších 5 let.

pokračování

Mgr. Ing S. převzala 14 věcí, 17 nových jí napadlo, 1 věc obživila (celkem tedy měla k vyřízení 32 věcí), vyřídila 18 věcí a 14 věcí zůstalo nevyřízených, z toho žádná starší 6 měsíců či více.

JUDr. M. převzal 1 věc z předchozího období, jež byla starší než 1 rok a zůstala nevyřízena.

11) Interní měsíční výkazu výkonnosti senátů agendy P+Nc za duben 2018, podle něhož v dubnu 2018 vyřizovalo věci v uvedené agendě 7 soudců.

JUDr. R. převzala 63 věcí, napadlo jí 25 věcí, žádná jí neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 88 věcí), z nichž vyřídila 5 věcí, nevyřízených zůstalo 83, z toho žádná starší 6 měsíců či více.

JUDr. M. převzala 78 věcí, napadlo jí 30 věcí, žádná jí neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 108 věcí), z nichž vyřídila 30 věcí, nevyřízených zůstalo 78, z čehož bylo 5 věcí starších 6 měsíců a 3 věci starší 1 roku.

JUDr. N. převzala 71 věcí, napadlo jí 21 věcí, žádná jí neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 92 věcí), z nichž vyřídila 35 věcí, nevyřízených zůstalo 57, z čehož byly 3 věci starší 6 měsíců.

JUDr. M. převzal 24 věcí, napadlo mu 8 věcí, žádná mu neobživila (celkem měl tedy k vyřízení 32 věcí), z nichž vyřídil 2 věci, nevyřízených zůstalo 30, z čehož bylo 10 věcí starších 6 měsíců.

JUDr. R. převzala 45 věcí, napadly jí 4 věci, žádná jí neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 49 věcí), z nichž vyřídila 4 věci, nevyřízených zůstalo 45, z toho žádná starší 6 měsíců či více.

Mgr. Š. převzala 26 věcí, žádná jí nenapadla ani neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 26 věcí), z nichž vyřídila 10 věcí, nevyřízených zůstalo 16, z toho žádná starší 6 měsíců či více.

Mgr. T. převzala 77 věcí, napadlo jí 22 věcí, žádná jí neobživila (celkem měla tedy k vyřízení 99 věcí), z nichž vyřídila 32 věci, nevyřízených zůstalo 67, z čehož bylo 12 věcí starší 6 měsíců.

Kárná návrhvatelka dále předložila následující listiny:

12) Výpisy z databáze ISAS dokumentující stav nevyřízených civilních věcí v senátu Mgr. K. v období května až srpna 2013, z nichž vyplývá, že Mgr. K. měla ještě k 30. 8. 2013, kdy již k 6. 8. 2013 převzala trestní senát 1 T JUDr. P., 31 nevyřízených a 71 pravomocně neskončených věcí v agendě C.

13) Zdůvodnění trestních věcí starších 1 roku k 31. 12. 2017, sp. zn. 18 Spr 56/2016, které je obsaženo v dopise kárné návrhvatelky adresovaném místopředsedovi Krajskému soudu v Plzni pro trestní úsek. Z 22 trestních věcí starších k uvedenému datu 1 roku jich bylo 18 starších 1 roku, avšak mladších dvou let a 4 věci byly starší 2 let, ale mladší 5 let.

Všechny tyto věci dle tohoto přehledu byly přiděleny JUDr. R. přičemž se podává výčet úkonů kárně obviněné v těchto věcech.

Kárně obviněná soudkyně předložila soudu obdobný dokument:

14) Senát 2 T - neskončené věci k 9. 5. 2018, který obsahuje přehled neskončených věcí v senátu 2 T, jež jsou k uvedenému datu starší dvou let (celkem 5 věcí), a věcí, jež jsou starší 1 roku (celkem 11 věcí), s podrobným popisem úkonů ve spise a nařízených hlavních líčení a také s odůvodněním jednotlivých odročení, pokud se vyskytla.

Kárná navrhovatelka soudu rovněž zaslala následující listiny:

15) Přehledy o nápadu, vyřízených a nevyřízených věcech agend T, Nt, C a P+Nc za roky 2016 a 2017, které vypracoval Krajský soud v Plzni pro okresní soudy v jeho obvodu a vyplývá z nich mj., že průměrný měsíční nápad agendy T za rok 2016 byl na Okresním soudu v Domažlicích 29 věcí, na Okresním soudu v Chebu 68 věcí, na Okresním soudu v Karlových Varech 75 věcí, na Okresním soudu v Klatovech 40 věcí, na Okresním soudu Plzeň - město 116 věcí, na Okresním soudu Plzeň - jih 28 věcí, na Okresním soudu Plzeň - sever 30 věcí, na Okresním soudu v Rokycanech 21 věcí, na Okresním soudu v Sokolově 61 věcí a na Okresním soudu v Tachově 31 věcí.

Index, tj. poměr nevyřízených věcí, včetně nevyhotovených rozhodnutí, v procentech k průměrnému měsíčnímu nápadu, činil v agendě T za rok 2016 na Okresním soudu v Domažlicích 175 %, na Okresním soudu v Chebu 426 %, na Okresním soudu v Karlových Varech 268 %, na Okresním soudu v Klatovech 233 %, na Okresním soudu Plzeň - město 306 %, na Okresním soudu Plzeň - jih 353 %, na Okresním soudu Plzeň - sever 412 %, na Okresním soudu v Rokycanech 271 %, na Okresním soudu v Sokolově 277 % a na Okresním soudu v Tachově 287 % (průměr 306 %).

Průměrný měsíční nápad agendy T za rok 2017 byl na Okresním soudu v Domažlicích 26 věcí, na Okresním soudu v Chebu 68 věcí, na Okresním soudu v Karlových Varech 73 věcí, na Okresním soudu v Klatovech 36 věcí, na Okresním soudu Plzeň - město 118 věcí, na Okresním soudu Plzeň - jih 23 věcí, na Okresním soudu Plzeň - sever 32 věcí, na Okresním soudu v Rokycanech 19 věcí, na Okresním soudu v Sokolově 54 věcí a na Okresním soudu v Tachově 33 věcí.

Index činil v agendě T za rok 2017 na Okresním soudu v Domažlicích 220 %, na Okresním soudu v Chebu 422 %, na Okresním soudu v Karlových Varech 240 %, na Okresním soudu v Klatovech 267 %, na Okresním soudu Plzeň - město 277 %, na Okresním soudu Plzeň - jih 273 %, na Okresním soudu Plzeň - sever 317 %, na Okresním soudu v Rokycanech 272 %, na Okresním soudu v Sokolově 274 % a na Okresním soudu v Tachově 336 % (průměr 294 %).

16) Vývoj indexu v rejstříku T v letech 2016 a 2017, podle něhož v roce 2016 se ve zmiňovaném indexu nevyřízených věcí v poměru k průměrnému měsíčnímu nápadu v agendě T Okresní soud Plzeň - jih pohyboval v rámci obvodu krajského soudu na 2. – 3. místě, ovšem v říjnu 2016 došlo k propadu na 5. a v listopadu a prosinci 2016 na 8. místo. V roce 2017 se v agendě T Okresní soud Plzeň - jih do května pohyboval na 8. – 9. místě,

pokračování

v květnu se dostal na 7. místo a v druhé polovině roku 2017 jeho pozice kolísala mezi 6. místem v červnu a listopadu a prvním místem v říjnu. Rok 2017 zakončil na 5. místě.

17) Kontrola důstojnosti soudního jednání ze dne 18. 10. 2017, sp. zn. 18 Spr 1040/2017, obsahující záznam z kontroly důstojnosti soudního jednání, jež se konalo dne 9. 10. 2017 v prostorách Psychiatrické nemocnice v Dobřanech ve věci ochranného léčení, vedeného pod sp. zn. 1 Nt 1064/2013. Předsedkyni senátu JUDr. R. předsedkyně soudu Mgr. Simona Kuboušková vytkla, že nedošlo k vyvolání věci zapisovatelkou a účastníci i veřejnost byli pozváni do jednací síně ošetřovatelským personálem z předchozí věci, v síni se již nacházela státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih, členové senátu ani zapisovatelka neměli štítky se jmény a tituly, na začátku jednání vznikl problém se záměnou spisu, což bylo rychle napraveno. Jednání bylo zahájeno s desetiminutovým zpožděním, což nebylo zaprotokolováno a nebyl uveden důvod, nebyla zaprotokolována účast veřejnosti, nebylo rozhodnuto o nepořizování zvukového záznamu, ačkoliv pořizován nebyl, na pokyn předsedkyně senátu zůstali všichni sedět i při svých přednesech, ačkoliv k tomu nebyl zjevný důvod věku či zdravotního stavu. V průběhu veřejného zasedání byly výsledky dle kárné navrhovatelky opakovaně přerušovány předsedkyní senátu a totožnost znalkyně ověřovala pouze zapisovatelka, nikoliv předsedkyně senátu či jeho členové.

Na druhou stranu dle kárné navrhovatelky byl v průběhu veřejného zasedání dán všem účastníkům dostatečný prostor k vyjádření a jednání mělo celkově dobrou úroveň, včetně slovního projevu soudkyně. Soudkyně byla na jednání připravena, kladla příléhavé dotazy a vystupovala se zájmem o věc. Projevy účastníků v sedě mírně snižovaly důstojnost soudního jednání, avšak ne na úkor spravedlivého rozhodnutí ve věci. V tomto ohledu kárná navrhovatelka též uvedla, že podmínky souzení v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech k důstojnosti soudního jednání rovněž nepřispívají.

18) Žádost Okresního státního zastupitelství Plzeň – jih o změnu v nařizování hlavních líčení, jež byla adresována kárné navrhovatelce jako předsedkyni soudu okresní státní zástupkyní a jež obsahovala žádost o projednání termínů nařizování hlavních líčení s trestními soudci daného soudu, neboť jedno z hlavních líčení (ve věci sp. zn. 2 T 54/2017), jak zjistila okresní státní zástupkyně při rozdělování jednání, je nařízeno na 14.00 hod., den před státním svátkem, přičemž pracovní doba okresního státního zastupitelství v tento den končí v 14.30 hod. Apelovala tudíž na to, aby k těmto skutečnostem bylo napříště přihlíženo už jen s odkazem na profesionální kolegiální a kvalitní spolupráci, aby ze strany státního zastupitelství mohlo dojít k řádnému obsazení hlavního líčení.

K této žádosti okresní státní zástupkyně, jež byla poskytnuta soudu již kárnou navrhovatelkou, předložila kárně obviněná následující dokument:

19) Průvodní e-mail předsedkyně soudu k žádosti OSZ Plzeň – jih, z něhož je patrné, že přípis okresní státní zástupkyně byl rozeslán všem trestním soudcům s žádostí o plánování jednání soudu tak, aby byla respektována pracovní doba státního zastupitelství, to vše v zájmu kolegiality a předcházení zbytečným konfliktům do budoucna.

Kárný soud od kárné navrhovatelky rovněž obdržel následující listinu:

20) **Žádost vrchního inspektora pro eskortní službu o dodržování zákonných přestávek na oběd**, obsaženou v e-mailové zprávě adresované předsedkyni soudu, obsahující žádost, aby byla dodržována nepsaná praxe, že soudní jednání končí v 11.30 hod., maximálně 11.45 hod. z důvodu čerpání zákonné přestávky na oběd příslušníků eskorty, ale také obviněných a odsouzených. Rovněž tím je usnadněno rozdělování dopoledních a odpoledních eskort. Vrchní inspektor pro eskortní službu poukázal na stále častější praxi dlouhých jednání např. až do 13.00 hod., kdy příslušníci eskortní služby téměř nestíhají výdej oběda, přičemž případné stížnosti končí negativně pro vrchního inspektora, neboť jim nezajistil přestávku na oběd. Obdobně je to se začátky jednání v 11.45 hod. nebo 12.15 hod., které nejsou vhodné z důvodu obědové přestávky, nebo se zahájením jednání ve 14.45 hod. nebo 15.15 hod., které nevyhovují pracovní době vězeňské služby, která končí v 15:00 hod., a v případě mimořádné události, nehody nebo poruchy nemá kdo rychle reagovat na pohotovostní situaci.

Kárná navrhovatelka k provedeným důkazům při jednání uvedla, že čísla u rozhodovací činnosti v senátu kárně obviněné se mohou zdát větší, ale to je dáno tím, že soud byl od dubna 2016 oslaben odchodem 3 soudců a místo 12 soudců jich zde působilo 6 a k tomu kárná navrhovatelka, jež vykonává rozhodovací činnost z 50 %. Neuspokojivý, resp. alarmující stav ve všech agendách se odrážel v krajských indexech a čísla senátu JUDr. R. nebyla v tomto ohledu mimořádná. Na stavu jejího senátu se negativně projevila rovněž dlouhodobá pracovní neschopnost kárně obviněné. Na konci roku 2016 proto musel JUDr. M. přestoupit na trestní agendu a v době pracovní neschopnosti JUDr. R. na soudu v podstatě působilo pouze pět a půl soudce z 12. Stav byl neudržitelný a trval až do příchodu Mgr. Ing. S. dne 17. 7. 2017. Proto i stav senátu kárně obviněné v době po návratu z dlouhodobé pracovní neschopnosti činil 64 věcí.

Dle svého vyjádření se kárná navrhovatelka snažila situaci JUDr. R. řešit, aby nebyla nějak přetížena či znevýhodněna v situaci, kdy se kárné navrhovatelce jako jediné další soudkyni na trestním úseku snížil nápad na 50 % z důvodu převzetí funkce předsedkyně soudu. První možnost nastala s nástupem Mgr. Ing. S. tím, že nová kolegyně byla přearažena na trestní úsek. Kárně obviněné tak byl od 17. 7. 2017 snížen nápad na 50 %, aby měla prostor k dokončení starších věcí. Pokud jde o agendu ochranného léčení, došlo u kárné navrhovatelky k zastavení nápadu, ovšem to se týkalo nápadu nového, přičemž věci, ve kterých se provádí pravidelně přezkum, jsou nadále rozděleny, takže předsedkyně soudu je i nadále v dané agendě činná. Nové věci napadaly v dané době výhradně do senátu JUDr. R., neboť v budoucnu měla být hlavní soudkyní této agendy vzhledem k tomu, že kárná navrhovatelka jako předsedkyně soudu nemá dostatek času se této agendě věnovat a JUDr. R. ji doposud vykonávala bez jakýchkoliv problémů, což nelze říci o agendě trestní. Bohužel v trestních věcech se při práci kárně obviněné opakovaně objevovaly problémy, někdy až takového rázu, že skončily podáním kárného návrhu.

Při příležitosti nástupu další soudkyně na soud dne 24. 9. 2017 se naskytla další možnost odlehčit kárně obviněné, neboť bylo evidentní, že trestní úsek bude obsazen jinými soudci. Kárně obviněné byl zastaven nápad trestní agendy zcela, neboť kárná navrhovatelka předpokládala její přesun na jinou agendu a chtěla tím dát kárně obviněné prostor k vyřešení zbývajících věcí trestní agendy, k čemuž ovšem nedošlo. Po zastavení nápadu měla JUDr. R. cca 30 nevyřízených trestních věcí, přičemž v období od září 2017 do dubna 2018 sice byla v pracovní neschopnosti a čerpala dovolenou, ovšem po odečtení této

pokračování

nepřítomnosti ve zbývajících třech měsících snížila počet nevyřízených věcí o 10, což kárná navrhovatelka považuje za nedostatečné.

Od ledna 2018 pak kárně obviněné začaly napadat věci rejstříku P a Nc omezené na věci svéprávnosti. Právě přesunem kárně obviněné na tuto agendu zamýšlela kárná navrhovatelka eliminovat problémy, které vznikají při jejím rozhodování ve vazebních věcech. Přesun dovolovalo zlepšení v obsazení soudu a v neposlední řadě kárná navrhovatelka dle svého vyjádření přihlédla i k lidské stránce a zohlednila, že kárně obviněná patří mezi starší soudce, byla dlouhodobě v pracovní neschopnosti, její zdravotní stav je stále neuspokojivý. Agenda věcí svéprávnosti se kárné navrhovatelce zdála pro kárně obviněnou vhodná, neboť v této oblasti práva jsou rozhodující životní zkušenosti a právní úprava se až tak často nemění. Kárná navrhovatelka vycházela z toho, že JUDr. R. bude soudit pouze jeden druh řízení v rámci agendy P a Nc a jsou tak maximálně eliminována opakovaná porušení předpisů při rozhodování ve vazebních věcech, která měla dalekosáhlé důsledky. Kromě toho kárně obviněné zůstala agenda ochranných léčení Nt, kde se osvědčila.

Pokud jde o tabulky věcí P a Nc, kárná navrhovatelka upřesnila, že obsahují všechny soudce zařazené na úseku P a Nc a číselné údaje je třeba rozdělit na soudce, kteří kromě věcí svéprávnosti soudí také věci týkající se nezletilých, a na soudce, kteří vedle věcí svéprávnosti rozhodují také civilní agendu. Vzhledem k tomu, že v obvodu soudu se nachází Psychiatrická nemocnice v Dobřanech a několik ústavů sociální péče, je agenda věcí svéprávnosti přidělována všem soudcům kromě soudců trestního úseku. JUDr. R. je od 1. 1. 2018 přidělován pouze nový nápad v této agendě. Od 1. 1. 2018 do 22. 5. 2018 JUDr. R. napadlo 105 věcí, resp. cca 52 spisů, což je cca 10 spisů za měsíc a tento počet dle kárné navrhovatelky není nezvladatelný a ponechává dostatek prostoru k tomu, aby si kárně obviněná na novou agendu zvykla. Ostatní soudci mají cca 160 spisů týkajících se svéprávnosti, dále cca 130 nevyřízených civilních spisů a ještě vyřizují věci detenčního řízení, kde vyřídí zhruba 30 věcí za měsíc. Ke kontrole důstojnosti soudního jednání kárná navrhovatelka uvedla, že byla prováděna u všech soudců daného soudu na základě doporučení Ministerstva spravedlnosti.

K dotazům předsedy kárného senátu kárná navrhovatelka doplnila, že v době rozhodování o převedení JUDr. R. do oddělení P a Nc byla kárně obviněná v dlouhodobé pracovní neschopnosti, tudíž s ní nebylo převedení předem konzultováno, nicméně v rámci přípravy rozvrhu práce pro rok 2018 byla věc konzultována se shromážděním soudců, přičemž kroky kárné navrhovatelky dle jejího vyjádření považovali všichni za „*záchranu kolegyně*“ a jeden kolega v podobném věku se dokonce vyjádřil tak, že by takovou změnu také uvítal. Kárně obviněná nicméně své převedení vnímá negativně, jako druh šikany ze strany předsedkyně soudu. Kárná navrhovatelka dále potvrdila, že není vyloučeno, že bude kárně obviněná i v budoucnu rozhodovat o vazbě, neboť s ohledem na velikost soudu drží službu pro rozhodování o vzetí do vazby všichni soudci, včetně civilních a opatrovnických.

Obhájkyně kárně obviněné k provedeným důkazům uvedla, že kárně obviněná vnímá osobní vztah s kárnou navrhovatelkou jako hluboce konfliktní, přičemž tento konflikt trvá již delší dobu. Jednání kárné navrhovatelky má dehonestovat její osobu, např. přeřazením na jinou agendu, o kterém se dozvěděla až z rozvrhu práce. Má za to, že i hodnocení kárné navrhovatelky k osobě kárně obviněné je účelové s cílem ji diskreditovat,

a to jak v otázce výkonnosti, tak v otázce odborných znalostí. Obhájkyň dále poukázala na to, že kontrola důstojnosti soudního jednání byla sice provedena u všech soudců, u ostatních soudců však proběhla v řádných jednacích síních v budově Okresního soudu Plzeň - jih, zatímco u kárně obviněné byla kontrola provedena v provizorních prostorách psychiatrické léčebny Dobřany, které dle kárně obviněné nesplňují náležitosti předepsané vnitřními předpisy pro úpravu jednacích síní. V těchto podmínkách nelze vytýkané závady důstojnosti soudního jednání přičítat k tíži kárně obviněné. Například jmenovky přísedících má zajišťovat správa soudu, nikoliv kárně obviněná, jak je jí v hodnocení vytýkáno. K tomu obhájkyň kárně obviněné předložila soudu následující důkaz:

21) Čtyři fotografie jednací síně v prostorách Psychiatrické nemocnice v Dobřanech

Obhájkyň kárně obviněné se dále vyjádřila k žádostem státního zastupitelství a vězeňské služby o dodržování pravidel při nařizování soudních jednání. V této souvislosti kárnému senátu jako důkaz předložila následující listinu:

22) Přípis vrchního rady plk. Mgr. P. V., ředitele Věznice Plzeň ze dne 14. 2. 2018, v němž byl kárně obviněné zodpovězen dotaz, zda je JUDr. R. příčinou problémů nebo zda se v její činnosti vyskytovaly problémy, které byly podnětem ke zmiňované žádosti zaslané předsedkyni soudu, takto: *„Vážená paní doktorko, na základě Vaší žádosti týkající se údajných zhoršených vztahů mezi oddělením vězeňské stráže Věznice Plzeň a Okresním soudem Plzeň - jih z důvodu nebrání zřetele na dobu služby příslušníků Vězeňské služby ČR Věznice Plzeň a takéž nemožnosti dodržet zákonnou přestávku na jídlo a oddech Vám sděluji, že funkcionáři oddělení vězeňské stráže Věznice Plzeň nezaznamenali žádné Vámi nařízené soudní jednání, které by jakýmkoliv způsobem narušovalo plnění služebních povinností, dodržování služební doby nebo omezovalo čerpání přestávek na jídlo a oddech příslušníků Vězeňské služby ČR Věznice Plzeň. V neposlední řadě uvádím, že veškerá Vaše jednání probíhají standardním způsobem s dodržením veškerých náležitostí souvisejících s provedením eskorty vězněné osoby k soudnímu jednání.“*

Poslední skupina důkazů prováděných v rámci ústního jednání se týkala širšího hodnocení osoby kárně obviněné soudkyně. Kárnému soudu byl zaslán:

23) Zápis ze shromáždění soudců Okresního soudu Plzeň - jih konaného dne 10. 1. 2018, sp. zn. 18 Spr 50/2018, nahrazující stanovisko soudcovské rady vyžádané soudem, neboť soudcovská rada na Okresním soudu Plzeň – jih v té době již nepůsobila. Stanovisko podepsané osmi soudci obsahuje následující text: *„Předsedkyně soudu seznámila přítomné soudce s předmětem jednání shromáždění soudců, a to s žádostí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2018 o podání aktuálního stanoviska k osobě kárně obviněné JUDr. D. R. Přítomní soudci byli seznámeni s podstatou kárného řízení soudkyně JUDr. D. R. a důvody jeho zahájení. Současně bylo soudcům předstřeno dřívější stanovisko soudcovské rady ze dne 20. 1. 2017, sp. zn. 18 Spr 38/2017, jímž byla hodnocena činnost kárně obviněné v předchozím kárném řízení. Soudci se jednomyslně ztotožňují se závěry stanoviska soudcovské rady ze dne 20. 1. 2017 s tím, že od doby hodnocení kárně obviněné nedošlo k žádným podstatným změnám v jejím chování. V poslední době se kárně obviněná snaží o dodržování začátků nařízených soudních jednání.“*

Kárný soud provedl k důkazu také:

pokračování

24) Stanovisko soudcovské rady Okresního soudu Plzeň - jih k osobě kárně obviněné soudkyně ze dne 20. 1. 2017, obsažené ve spise vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 13 Kss 1/2017 (viz dále), které bylo předloženo na předmětném shromáždění soudců. Členky soudcovské rady v něm uvedly, že „[k]olegyně JUDr. R. je v kolektivu méně oblíbená pro její náladovost a občasně se objevující ne kolegiálnost. Z profesních kruhů je nám známo, že kolegyně má opakované problémy s dodržováním časového harmonogramu hlavních líčení a veřejných zasedání, s nerovnostním přístupem k účastníkům trestních řízení. Jelikož jsme všechny civilní soudkyně, nejsme schopny objektivně zhodnotit její činnost na trestním úseku, kde je zařazena již po dobu několika let“.

Na vyžádání soudu kárná navrhovatelka předložila také:

25) Osobní spis kárně obviněné soudkyně, z něhož vyplývá, že JUDr. R. působila jako justiční čekatelka ode dne 1. 11. 1991. Následně, po složení justiční zkoušky, byla jmenována soudkyní a s účinností ode dne 2. 4. 1993 přidělena k Okresnímu soudu Plzeň - město, avšak již s účinností ode dne 5. 4. 1993 byla dočasně přidělena k Okresnímu soudu Plzeň - jih, kam byla trvale přeložena s účinností ode dne 1. 7. 1993. Zde byla jmenována do funkce předsedkyně senátu, přičemž v této funkci na trestním úseku daného soudu působila v plném rozsahu až do konce loňského roku, kdy byla, s výjimkou agendy ochranných léčení, převedena na opatrovnícký úsek.

Dne 7. 9. 1993 byla dočasně přidělena ke Krajskému soudu v Plzni, a to do 11. 6. 1994. V roce 1999 byla opět dočasně přidělena ke Krajskému soudu v Plzni na 4 měsíce a od 2. 10. 2003 do 31. 12. 2003 byla dočasně přidělena k Ministerstvu spravedlnosti. V rámci pracovního hodnocení ze dne 8. 9. 2003 vypracovaného pro účely stáže na ministerstvu byla tehdejší předsedkyně Okresního soudu Plzeň - jih JUDr. Věrou Oravcovou, Ph. D., hodnocena jako zkušená soudkyně, která odpovědně plní povinnosti vyplývající z funkce předsedkyně senátu. Dle výstupního hodnocení z této stáže ze dne 29. 12. 2003 (vypracoval tehdejší ředitel odboru organizace a dohledu MSp JUDr. J. B.) přistupovala ke svěřeným úkolům velmi pečlivě a svědomitě, s plným využitím svých zkušeností trestní soudkyně, takže její stáž byla pro Ministerstvo spravedlnosti skutečným přínosem.

Osobní spis JUDr. R. obsahuje také její žádost ze dne 3. 4. 2017 o prodloužení lhůty k vyčerpání řádné dovolené za rok 2016, přičemž z důvodu dosažitelnosti soudců a s ohledem na § 217 odst. 1 zákoníku práce nebylo možné si ji vybrat ve stanoveném termínu do konce června 2017. Této žádosti bylo vyhověno a kárná navrhovatelka povolila čerpání převedené dovolené v rozsahu 10 dnů do konce července 2017.

Dne 18. 8. 2003 udělila tehdejší předsedkyně OS Plzeň - jih JUDr. Oravcová JUDr. R. výtku (č. j. Spr 719/2003 – 98) dle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, v tehdejší znění, z toho důvodu, že nezajistila svou osobní účast při neodkladném a neopakovatelném úkonu dle § 158a trestního řádu, ačkoliv byla daný týden pověřena službou právě pro tyto úkony. K této výtce se kárně obviněná vyjádřila tak, že v době žádosti o řádnou dovolenou si neuvědomila, že daný týden má službu pro neodkladné úkony, jelikož dosažitelnost pro přípravné řízení trestní měla kolegyně z civilního úseku, která však při neodkladných úkonech z pozice civilní soudkyně přítomna být nemůže.

Druhá výtku ze dne 4. 2. 2005, č. j. Spr 2346/2004 – 117, byla kárně obviněné udělena předsedou Krajského soudu v Plzni JUDr. Zdeňkem Jarošem na základě upozornění předsedkyně odvolacího senátu krajského soudu. Jednalo se o vazební věc, ve které nebylo v zákonné lhůtě rozhodnuto o dalším trvání vazby dle § 71 odst. 4, 6 trestního řádu, a proto musel být obžalovaný z vazby propuštěn. Kárně obviněná dle zjištění ve spise nerespektovala vnitřní a kancelářský řád, neboť ve spise nebyla vyznačena lhůta pro rozhodnutí dle § 71 odst. 4 a 6 trestního řádu a tato kolonka byla proškrtnuta, tudíž došlo k situaci, kdy vedoucí kanceláře nemohla kárně obviněnou či zastupující předsedkyni senátu včas upozornit na blížící se konec lhůty. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první takové pochybení, v době rozhodné pro vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby byla kárně obviněná v pracovní neschopnosti a pochybení nemělo vliv na délku odvolacího řízení, udělil předseda krajského soudu kárně obviněné pouze výtku. V reakci na nastalou situaci tehdejší předsedkyně Okresního soudu Plzeň – jih rozhodla o úpravě praxe vyznačování lhůt.

V osobním spise se nachází také rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako soudu kárného, ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 2 Ds 10/2005, kterým byla kárně obviněná shledána vinnou, že při hlavním líčení dne 25. 1. 2005 nezákonně rozhodla o vzetí obžalovaného do vazby v situaci, kdy jej před výsledkem řádně nepoučila o jeho procesních právech a neupozornila jej na skutečnost, že jeho výpověď může mít význam pro rozhodnutí o vazbě. Rozhodnutí o vazbě následně učinila sama, ačkoliv se jednalo o věc patřící do pravomoci senátu, neboť obžalovaný byl stíhán pro zvlášť závažné úmyslné trestné činy, a dále nezajistila shodu protokolu o předmětném hlavním líčení s jeho zvukovým záznamem, a tedy skutečným průběhem jednání. Vrchní soud kárně obviněné uložil kárné opatření ve formě důtky. Kárný senát při ukládání kárného opatření vzal v úvahu mj. v rozhodné době trvající vážné zdravotní obtíže kárně obviněné, které se musely odrazit na jejím výkonu. Rozhodnutí vrchního soudu nabylo právní moci dne 9. 7. 2005.

Výtku ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích udělená předsedkyní Okresního soudu Plzeň - jih, JUDr. Věrou Oravcovou dne 18. 11. 2008 (sp. zn. Spr 1116/2008) směřovala vůči rozhodnutí kárně obviněné o odročení veřejného zasedání v situaci, kdy sama posunula jeho počátek a ačkoliv se odsouzený dostavil před jednací síň včas na nový termín, jednání odročila. Kárně obviněné bylo vytýkáno, že si osobně neověřila, zda mají některé předvolané osoby vykázano doručení, a nevyčkala, zda se odsouzený dostaví či nikoliv, ačkoliv je běžné se o tom přesvědčit, chybí-li doručenka. Navíc dle vyjádření kárně obviněné a justiční stráže o časových údajích případu bylo podle předsedkyně soudu zřejmé, že údaje zachycené v protokolu o veřejném zasedání ohledně účasti senátu a obhájce neodpovídají skutečnosti.

V osobním spise kárně obviněné je také založen spis Okresního soudu Plzeň - jih sp. zn. Spr 830/2010 k návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti JUDr. R. ze dne 20. 9. 2010, které proběhlo před Nejvyšším správním soudem jako soudem kárným pod sp. zn. 13 Kss 9/2010. V této věci byla kárně obviněná rozhodnutím kárného soudu ze dne 18. 3. 2011, č. j. 13 Kss 9/2010 – 72, zproštěna kárného obvinění pro skutek, jenž měl spočívat v pochybení při vedení hlavního líčení, v jehož průběhu měla kárně obviněná vést nevhodným způsobem výslech svědkyně, nepřiměřeným arogantním způsobem ji nutit k výpovědi, např. podsouváním mylné role státního zástupce v trestním řízení před soudem nebo pohrůzkami pořádkovou pokutou, ačkoliv svědkyně byla vázána

pokračování

mlčenlivostí. Kárný senát však z protokolu o hlavním líčení ani z jeho doslovného zvukového záznamu neshledal skutečnosti tvrzené v návrhu, tedy že by kárně obviněná jednala se svědkyní arogantně, jízlivě, nebo na ni zvyšovala hlas, úloha státního zástupce nebyla vysvětlena tak, že by mohl důvodně vzniknout dojem zastrašování svědkyně, a svědkyni ani nebyla uložena pořádková pokuta. Kárný soud proto JUDr. R. zprostil kárného obvinění.

Dne 9. 12. 2014 (sp. zn. 18 Spr 700/2014) uložil tehdejší předseda Okresního soudu Plzeň - jih, Mgr. Radovan Hronek kárně obviněné výtku za pořízení nahrávky z porady trestního úseku soudu dne 25. 4. 2014, které se účastnili předseda soudu, JUDr. D. R. a Mgr. Simona Kuboušková. Dle této výtky kárně obviněná záměrně přesunula čas porady na dobu, kdy si od své kolegyně mohla půjčit služební diktafon k pořízení nahrávky, pořídila hlasový záznam z porady, aniž by o tom ostatní přítomné informovala, a následně jej přehrála své kolegyni za přítomnosti její zapisovatelky. Záznam byl poté nahrán na počítač, ze kterého k němu byl umožněn přístup nejen zmíněné kolegyni kárně obviněné, ale také její zapisovatelce, resp. dalším čtyřem zapisovatelkám, přičemž existovalo důvodné podezření, že si tyto osoby záznam přehrávaly. Předseda soudu toto chování hodnotil jako porušení § 80 odst. 1 a 6 zákona o soudech a soudcích.

Kárný soud konečně k této věci rovněž připojil:

26) Spis Nejvyššího správního soudu sp. zn. 13 Kss 1/2017, týkající se kárného řízení o předchozím kárném návrhu předsedkyně Okresního soudu Plzeň - jih proti JUDr. R. V dané věci byla kárně obviněná rozhodnutím kárného soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13 Kss 1/2017 – 56, uznána vinnou, že jako soudkyně Okresního soudu Plzeň – jih ve věci obžalovaného J. Ž., nar. X, vedené u Okresního soudu Plzeň - jih pod sp. zn. 2 T 50/2016, rozhodla o propuštění obžalovaného z vazby již na závěr hlavního líčení dne 30. 8. 2016, kterého se osobně účastnil státní zástupce, jenž si po vyhlášení usnesení o propuštění z vazby ponechal lhůtu k podání stížnosti proti tomuto usnesení, obžalovaného však bezprostředně po vyjádření státního zástupce v rozporu s § 71 odst. 2 písm. b) a § 74 odst. 2 trestního řádu z vazby nepropustila a na její pokyn byl vyhotoven příkaz k propuštění obžalovaného z vazby a zaslán Věznici Plzeň až dne 5. 9. 2016, takže obžalovaný pobýval nezákonně ve vazbě více než 5 dní. Tím kárně obviněná dle kárného senátu spáchala kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, za což jí kárný senát uložil kárné opatření v podobě snížení platu o 5 % na dobu 3 měsíců. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 4. 2017.

V rámci své závěrečné řeči kárná navrhovatelka konstatovala, že provedené dokazování jednoznačně prokázalo profesní pochybení kárně obviněné při rozhodování o vazbě a kárně obviněná se k němu doznala v plném rozsahu. Pokud jde o obhajobu kárně obviněné, že nařizovala vazební zasedání v časové tísní, považuje kárná navrhovatelka tuto obhajobu i nadále za zcela účelovou, neboť z referátu JUDr. R. o nařízení vazebního zasedání je zřejmé, že tentýž den nařídila i hlavní líčení, což vyžaduje podrobné prostudování spisu minimálně v rozsahu nutného dokazování, lze tedy předpokládat, že k nařízení tohoto hlavního líčení, na něž již senát pozvala, zde byl dostatečný časový prostor. Pokud by následně kárně obviněná věnovala přípravě věci den před konáním vazebního zasedání dostatečný prostor, zjistila by, že má pozvat senát, a mohlo dojít ještě k nápravě situace, což se bohužel nestalo.

Dle názoru kárné navrhovatelky se JUDr. R. vytýkaným jednáním dopustila kárného provinění, jehož závažnost spočívá v porušení základního, ústavně zaručeného práva obžalovaného na osobní svobodu, která byla v případě obžalovaného V. K. nezákonně omezena po nezanedbatelnou dobu 22 dnů. Ohledně právní kvalifikace pak odkázala na ustálenou judikaturu kárných senátů v obdobných věcech.

K navrhovanému kárnému opatření kárná navrhovatelka uvedla, že vycházela jak ze závažnosti spáchaného kárného provinění, tak z hodnocení osoby kárně obviněné. Do své úvahy zahrнула také skutečnost, že obžalovaný V. K. je skutečně jedním z hlavních dealerů drog na území Okresního soudu Plzeň - jih. S ohledem na to, že byl uložen pouze podmíněný trest, nelze zhojit nezákonnost vazby započtením doby vazby do uloženého trestu. Za polehčující okolnost považovala kárná navrhovatelka doznání JUDr. R. a projevenou lítost, jakož i snahu se do budoucna vyvarovat obdobných pochybení, a dále nedbalostní formu zavinění. Odkázala také na opakované zdravotní problémy kárně obviněné, které měly vliv na výkon její soudcovské funkce. Na druhé straně kárná navrhovatelka zdůraznila, že se u kárně obviněné nejedná o ojedinělý exces z jinak řádného výkonu této funkce. V roce 2005 jí udělil výtku předseda Krajského soudu v Plzni, v témže roce byla odsouzena kárným senátem Vrchního soudu v Praze a ani kárné opatření uložené rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 5. 4. 2017 evidentně nevedlo k nápravě. Naopak, kárně obviněná se dopustila obdobného chybného rozhodování ve vazební věci zhruba 4 měsíce po vyhlášení předchozího kárného rozhodnutí. Za rok 2017 přitom napadly JUDr. R. pouze tři vazební věci a z toho u jedné došlo k takto závažnému pochybení.

Při zohlednění všech těchto skutečností kárná navrhovatelka setrvala na svém návrhu na uložení kárného opatření v podobě snížení platu o 15 % na dobu 10 měsíců.

Obhájkyňe kárné obviněné v závěrečné řeči zdůraznila, že kárně obviněná si je skutečně vědoma svého pochybení při rozhodování ve věci obžalovaného V. K. a velmi toho lituje. Nicméně setrvává na svém stanovisku, že k tomuto pochybení došlo v časové tísní, neboť věc napadla v době její dovolené, kdy ji zastupovala sama kárná navrhovatelka. Pokud by na Okresním soudu Plzeň - jih panovaly kolegiální vztahy, jistě by sama kárná navrhovatelka mohla nařídit senátní jednání tak, jak učinila v jiných případech, kdy kárně obviněnou zastupovala. Kárně obviněná poukazuje rovněž na to, že stejného opomenutí se dopustila dozorová státní zástupkyně a ostatně i krajský soud, který toto opomenutí zjistil až při odůvodnění svého potvrzujícího rozhodnutí. Kárně obviněná je toho názoru, že ačkoliv se dopustila kárného provinění opakovaně, je zapotřebí přihlédnout k situaci, která panuje na okresním soudu, k nápadu věcí, které kárně obviněná vyřizuje, k jejímu zdravotnímu stavu i k přerážení na zcela jinou agendu, jež v podstatě vylučuje nebo minimalizuje možnost, že by se mohla takového podobného pochybení dopustit v budoucnu.

Skutečnosti, které zazněly v hodnocení její osoby ze strany kárné navrhovatelky, jsou účelové a jsou poznamenány hlubokým dlouhodobým konfliktem, který mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou panuje. Kárný senát by měl zhodnotit všechny okolnosti, které vyplynuly z dokazování, včetně zohlednění listinných důkazů, které kárně obviněná předložila k vyvrácení některých zavádějících tvrzení kárné navrhovatelky. Kárně obviněná je toho názoru, že navrhované kárné opatření je nepřiměřené, a navrhuje,

pokračování

aby kárné opatření bylo sníženo, přičemž výši, resp. rozsah kárného opatření ponechává na úvaze kárného senátu.

IV.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se především zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 3. 1. 2018. Vzhledem k tomu, že od vytýkaného skutku, k němuž došlo v období od 8. 8. do 30. 8. 2018, v době podání návrhu neuplynulo ani šest měsíců, je nesporné, že subjektivní i objektivní lhůta zůstala v projednávaném případě zachována.

Pokud jde o otázku viny za kárné provinění, v podaném kárném návrhu vytýkala kárná navrhovatelka kárně obviněné soudkyni, že v jí přidělené trestní věci rozhodla při vazebním zasedání konaném dne 8. 8. 2017 o ponechání obžalovaného ve vazbě a o zamítnutí jeho žádosti o propuštění z vazby jako samosoudkyně, přestože s ohledem na právní kvalifikaci skutku v obžalobě, podle které obžalovanému hrozil trest odnětí svobody na dvě léta až deset let, se jednalo o věc senátní, a proto musel být po zjištění těchto skutečností obžalovaný na příkaz předsedy senátu Krajského soudu v Plzni dne 30. 8. 2017 z vazby propuštěn, neboť nebylo v zákonné lhůtě řádně rozhodnuto o tom, zda se obžalovaný ponechává ve vazbě.

Ve svém písemném vyjádření ke kárnému návrhu i během dnešního jednání kárně obviněná uvedené pochybení doznala. Mezi stranami tedy není sporu a ani kárný soud nemá žádné pochybnosti o tom, že kárně obviněná soudkyně postupovala v rozporu s § 73b odst. 2 a 3 ve spojení s § 314a odst. 1 trestního řádu. To, že rozhodovala jako samosoudkyně, jednoznačně vyplývá také z provedených listinných důkazů, ať již se jedná o pokyn kárně obviněné kanceláři k nařízení vazebního zasedání, o protokol o vazebním zasedání, o samotné rozhodnutí kárně obviněné o ponechání obžalovaného ve vazbě, o odůvodnění rozhodnutí Krajského soudu v Plzni o stížnosti proti rozhodnutí kárně obviněné či o následný pokyn předsedy senátu krajského soudu k propuštění obžalovaného z vazby. Je také zřejmé, že k tomuto nezákonnému rozhodnutí o vazbě došlo v důsledku zaviněného jednání kárně obviněné, byť pouze ve formě nedbalosti, neboť kárně obviněná při nařizování daného vazebního zasedání, stejně jako při jeho konání a následném rozhodování o vazbě opomněla, že má ve věci rozhodovat senát, i když k hlavnímu líčení, jež se následně konalo dne 21. 9. 2017, týmž pokynem ostatní členy senátu předvolala.

Jakkoli je i v tomto případě, obdobně jako v případě jejího předchozího kárného provinění, tento omyl lidsky pochopitelný, měl bohužel i v této věci dosti závažné důsledky, neboť na jedné straně obžalovaný strávil v rozporu s § 72 odst. 3 trestního řádu ve vazbě určitou dobu, kdy o jeho ponechání ve vazbě nebylo řádně, tedy ve správném

složení soudu, rozhodnuto, na straně druhé, což kárný soud v daném případě považuje za závažnější následek, musel být po zjištění pochybení kárně obviněné obžalovaný z vazby propuštěn i přesto, že se Krajský soud v Plzni ve svém usnesení ze dne 29. 8. 2017, sp. zn. 8 To 343/2017, jímž rozhodl o stížnosti obžalovaného, s kárně obviněnou shodl na tom, že důvody pro předstížnou vazbu v daném případě trvaly i nadále.

Právě pro své závažné následky jsou v kárné judikatuře obdobná pochybení státních zástupců i soudců ovlivňující zákonnost vazby stabilně považována za kárná provinění; kárný soud zde opět odkazuje na svá rozhodnutí v těchto případech, např. rozhodnutí ze dne 27. 4. 2010, č. j. 12 Ksz 5/2009 – 74, ze dne 14. 4. 2010, č. j. 13 Kss 9/2009 – 88, ze dne 5. 12. 2011, č. j. 11 Kss 7/2011 – 51, nebo, pokud jde o nyní rozhodující kárný senát, na rozhodnutí ze dne 18. 3. 2015, č. j. 13 Kss 7/2014 – 33, a také na rozhodnutí ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13 Kss 1/2017 – 56, týkající se předcházející kárné věci JUDr. R.

Kárný soud tedy nemá ani v nyní posuzované věci pochyb o tom, že rozhodnutí o vazbě obžalovaného v nesprávném obsazení soudu, které mělo již zmiňované závažné následky, představuje zaviněné jednání (byť ve formě nedbalosti), kterým kárně obviněná porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž spáchala kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Při posouzení okolností ovlivňujících uložení kárného opatření za skutek, v němž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně ve shodě s citovanou judikaturou v úvahu typovou závažnost daného pochybení a zejména jednoznačně přitěžující okolnost, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění souvisejícího s rozhodováním o vazbě opakovaně po poměrně krátké době, tedy ani ne rok po spáchání předcházejícího kárného provinění týkajícího se nezákonné vazby a pouhé čtyři měsíce po té, co jí bylo zmiňovaným rozhodnutím tohoto kárného senátu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13 Kss 1/2017 – 56, za toto kárné provinění uloženo kárné opatření v podobě snížení platu o 5 % na dobu 3 měsíců.

Nelze přehlédnout, jak již tento kárný senát konstatoval v předešlé kárné věci JUDr. R. sp. zn. 13 Kss 1/2017, ani kárný postih kárně obviněné na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 2 Ds 10/2005, který sice již byl zahlazen, a proto k němu v souladu s § 24 zákona č. 7/2002 Sb. nelze přihlížet jakožto k přitěžující okolnosti ve smyslu recidivy, nicméně, lze ho do určité míry zohlednit při hodnocení osoby kárně obviněné soudkyně. V této souvislosti nelze pominout, že zmiňovaný kárný postih kárně obviněné, byť k němu došlo již v roce 2005, nejenže se rovněž týkal pochybení při rozhodování o vazbě, ale navíc se jednalo mj. o v podstatě shodné opominutí, tedy o rozhodování o vazbě samosoudcem tam, kde měl rozhodovat senát. I přes své tehdejší kárné odsouzení se tedy kárně obviněná nevyvarovala opakování identické chyby, byť po více než 12 letech. Navíc v roce 2005 byla v souvislosti s rozhodováním o vazbě kárně obviněné udělena rovněž výtka.

Je tedy zřejmé, že kárně obviněná měla s vazebním rozhodováním problémy opakovaně, jak ve vzdálenější minulosti, tak v nedávné době. Pokud soud v předešlé věci kárně obviněné sp. zn. 13 Kss 1/2017 konstatoval, že její tehdy posuzované pochybení týkající se jejího postupu ve věci vazby nelze považovat za náhodný, politováníhodný omyl, tím spíše pak tento závěr platí nyní, po recidivě obdobného kárného provinění.

pokračování

Na straně druhé soud souhlasí s kárnou navrhovatelkou i v tom, že JUDr. R. skutečně svědčí některé polehčující okolnosti. Kárný soud přihlédl jednak k nedbalostní formě zavinění, jednak vzal i v tomto případě v úvahu postoj kárně obviněné k předmětnému kárnému provinění, které kárně obviněná v průběhu kárného řízení opět doznala a projevila nad ním lítost, ovšem zároveň si kárný soud uvědomuje, že obdobný postoj zaujala kárně obviněná již v předcházejícím kárném řízení sp. zn. 13 Kss 1/2017 a navíc přislíbila do budoucna věnovat vazebním věcem zvýšenou pozornost tak, aby se obdobné pochybení již neopakovalo, což se ovšem zanedlouho po té stalo. I když byla kárně obviněná následně převedena na jinou agendu, nelze vyloučit, že i do budoucna se bude na rozhodování o vazbě, minimálně v rámci služeb na daném soudu, podílet.

Kárný soud vzal též v úvahu obhajobu kárně obviněné, podle níž nyní posuzované pochybení mělo souvislost s tím, že kárně obviněná nařizovala předmětné vazební zasedání pod časovým tlakem po svém návratu z dovolené, kterou čerpala na příkaz vedení soudu ještě za rok 2016, kdy byla, stejně jako po část roku 2017, v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Na druhou stranu se soudu jeví jako zarážející, že si kárně obviněná své opomenutí předvolat senát neuvědomila ani během předmětného vazebního zasedání, při vyhlásování rozhodnutí ani po té, při jeho vyhotovování či následně po podání stížnosti obžalovaného, a tento stav trval až do propuštění obžalovaného z vazby předsedou senátu krajského soudu. Je však pravdou, že si tohoto pochybení nepovšimli ani příslušná státní zástupkyně, obhájce obžalovaného ani senát krajského soudu rozhodující o stížnosti obžalovaného proti usnesení kárně obviněné a že tuto chybu odhalil až následně předseda tohoto senátu krajského soudu.

Kárný soud zohlednil také zmiňované zdravotní problémy kárně obviněné v roce 2016 a 2017, které vedly k jejím dlouhodobým pracovním neschopnostem, jež se negativně projeví na stavu jejího senátu, přičemž jistě chvályhodná snaha kárně obviněné odstranit takto vzniklé nedodělky zvýšeným počtem hlavních líčení a jinými opatřeními mohla vést k tomu, že jí nezbyvalo tolik času na kontrolu zákonnosti postupu mj. ve věcech vazeb.

Pokud má kárný soud v této souvislosti hodnotit rovněž výkonnost kárně obviněné, je třeba připomenout, že v předešlé věci sp. zn. 13 Kss 1/2017 tento kárný senát konstatoval, že stav senátu kárně obviněné se v období před jejím úrazem v roce 2016 zhoršoval, takže v té době vykazoval výrazně větší počet neskončených věcí, a z nich potom věcí starších, než tomu bylo u předsedkyně soudu, byť kárný soud zároveň uznal, že podmínky nebyly u obou soudkyň zcela srovnatelné, mj. právě proto, že Mgr. K. vykonávala funkci místopředsedkyně a později předsedkyně soudu, a na tomto závěru nic nemění ani to, že kárná navrhovatelka doložila v nynějším řízení, že po převzetí trestního senátu v roce 2013 musela zároveň dokončit jí přidělené civilní věci.

V období od rozhodnutí kárného senátu v předešlé věci, tedy od dubna 2017 se kárně obviněné většinou dařilo vyřizovat zejména v agendě T více věcí než jejím kolegům a postupně tak snižovat počet nedodělků, a byť opět z provedeného dokazování vyplývá, že skladba věcí u jednotlivých soudců trestního úseku OS Plzeň – jih ani další podmínky týkající se nápadu věcí i jiných okolností nebyly zcela srovnatelné, nelze vycházet z toho, že by kárně obviněná v uvedeném období svým výkonem za ostatními soudci zaostávala. Pokud kárná navrhovatelka kárně obviněné v této souvislosti vytýká, že nedůvodně odročuje hlavní líčení a nedaří se jí tudíž končit zejména starší věci, je třeba konstatovat, že

taková výtka není předmětem nyní posuzovaného kárného návrhu a že pro takový případný závěr by bylo třeba mnohem podrobnějšího posouzení této otázky, než jaké umožňují důkazy předložené a provedené v této věci.

V této souvislosti je třeba též zohlednit, že dle osobního spisu JUDr. R. nikdy nebyly vytýkány významnější průtahy v řízení, ačkoli se výkonu spravedlnosti věnuje již více než 25 let.

Po důkladném zvážení všech zmiňovaných okolností dospěl kárný soud k závěru, že adekvátním kárným opatřením, které bude dostatečně účinně působit na kárně obviněnou, bude snížení platu stále v rámci dolní poloviny zákonného rozpětí dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, tedy snížení o 10 % na dobu 6 měsíců. V souladu s § 88 odst. 5 zákona o soudech a soudcích se uvedené kárné opatření uplatní vůči kárně postižené soudkyni od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci tohoto rozhodnutí, která nastala jeho vyhlášením.

Poučení: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 23. května 2018

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu